

Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXVI Records of interesting and new plants in the South Bohemian flora XXVI

Martin Lepší⁽¹⁾ • Petr Lepší⁽²⁾ • Karel Boublík⁽³⁾ (red.)

Věnováno památce Václava Chána

Abstract: Plants *Dactyloctenium aegyptium*, *Dentaria glandulosa*, *Eragrostis pilosa*, *Euphorbia prostrata*, *Guizotia abyssinica*, *Knautia arvensis* subsp. *pannonica*, *Panicum dichotomiflorum* have been found as new alien taxa for South Bohemia. New localities of rare native or rare alien taxa of the South Bohemian flora are reported and described: *Ajuga pyramidalis*, *Alchemilla propinqua*, *Allium ursinum*, *Anacamptis morio*, *Arnoseris minima*, *Cardamine trifolia*, *Carex otomana*, *C. pendula*, *Centaurea montana*, *Corydalis intermedia*, *Crepis mollis* subsp. *succisifolia*, *Dactylorhiza ×braunii* nothosubsp. *braunii*, *Diplotaxis tenuifolia*, *Gagea minima*, *Geranium molle*, *Gymnadenia conopsea*, *Hieracium maculatum*, *Hydrocharis morsus-ranae*, *Lunaria rediviva*, *Myosotis sparsiflora*, *Nymphaea candida*, *Ophioglossum vulgatum*, *Papaver dubium*, *Petrorhagia saxifraga*, *Pilosella aurantiaca*, *Sagittaria latifolia*, *Saxifraga tridactylites*, *Schoenoplectus tabernaemontani*, *Senecio vernalis*, *Silaum silaus*, *Thymus serpyllum*, *Th. ×oblongifolius* and *Valerianella carinata*. Regional distribution or known localities of some of the above species are updated or supplemented here.

Key words: Czech Republic, floristic records.

Abstrakt: V příspěvku je publikováno sedm prvotních záznamů o výskytu adventivních druhů a poddruhů na území jižní části Čech (*Dactyloctenium aegyptium*, *Dentaria glandulosa*, *Eragrostis pilosa*, *Euphorbia prostrata*, *Guizotia abyssinica*, *Knautia arvensis* subsp. *pannonica*, *Panicum dichotomiflorum*). Zveřejněny jsou nové lokality původních i nepůvodních, ohrožených nebo jinak významných taxonů: *Ajuga pyramidalis*, *Alchemilla propinqua*, *Allium ursinum*, *Anacamptis morio*, *Arnoseris minima*, *Cardamine trifolia*, *Carex otomana*, *C. pendula*, *Centaurea montana*, *Corydalis intermedia*, *Crepis mollis* subsp. *succisifolia*, *Dactylorhiza ×braunii* nothosubsp. *braunii*, *Diplotaxis tenuifolia*, *Gagea minima*, *Geranium molle*, *Gymnadenia conopsea*, *Hieracium maculatum*, *Hydrocharis morsus-ranae*, *Lunaria rediviva*, *Myosotis sparsiflora*, *Nymphaea candida*, *Ophioglossum vulgatum*, *Papaver dubium*, *Petrorhagia saxifraga*, *Pilosella aurantiaca*, *Sagittaria latifolia*, *Saxifraga tridactylites*, *Schoenoplectus tabernaemontani*, *Senecio vernalis*, *Silaum silaus*, *Thymus serpyllum*, *Th. ×oblongifolius* a *Valerianella carinata*. U vybraných druhů jsou navíc uvedena upřesnění již dříve publikovaných lokalit nebo je jinak doplněno jejich rozšíření v jihočeském regionu.

Klíčová slova: Česká republika, floristické záznamy.

¹⁾ Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, Dukelská 242/1, CZ – 370 51 České Budějovice, e-mail: lepsi@muzeumcb.cz

²⁾ AOPK ČR, Správa CHKO Blanský les, Vyšný 59, CZ – 381 01 Český Krumlov, e-mail: plepsi@seznam.cz

³⁾ Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta životního prostředí, katedra ekologie, Kamýcká 129, CZ – 165 21 Praha 6-Suchbát, e-mail: boublik@fzp.czu.cz

Úvod

Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech tradičně přinášejí výsledky floristického výzkumu členů a spolupracovníků Jihočeské pobočky České botanické společnosti. Uplynulý rok 2019 přinesl řadu překvapivých nálezů a zjištění, které významně přispívají k dalšímu poznání jihočeské flóry a také k doplnění a opravám Červené knihy květeny jižní části Čech (Lepší P. et al. 2013). Na prvním místě bychom chtěli upozornit na ověření lokality *Silauum silaus*, který byl doposud považován v jižní části Čech za neznámou rostlinu. Neméně významné je objevení nových nebo ověření historických lokalit 13 kriticky ohrožených druhů. Za všechny zmiňme nález *Orchis purpurea* v Českokrumlovském Předšumaví, *Arnoseris minima* na Třeboňsku, *Nymphaea candida* v Kaplickém mezihoří nebo *Schoenoplectus tabernaemontani* v Táborsko-vlašimské pahorkatině. Další regionálně kriticky ohroženou rostlinou, které je níže věnována zvýšená pozornost, je *Thymus serpyllum*. V průběhu let 2017 až 2019 byla provedena revize všech známých lokalit a bylo objeveno několik nových nalezišť v oblasti jejího známého výskytu na Třeboňsku. Tradičně je v tomto příspěvku věnována pozornost i nepůvodní flóře. Podařilo se objevit osm druhů, které nebyly doposud v jihočeském regionu zaznamenány a u čtyř vzácně se vyskytujících alochtonních druhů byly nalezeny nové lokality. K bohatému výčtu zajímavých nálezů přispívá také 15 prvotních záznamů pro fytochoriony u druhů zařazených v Červené knize do jiných kategorií než C1, A1 nebo A2.

Metodika

Vymezení zájmové oblasti – „jižní část Čech“ – je převzato z Červené knihy květeny jižní části Čech (dále Červená kniha; Lepší P. et al. 2013). Nomenklatura taxonů je sjednocena podle práce Kaplan et al. (2019), nomenklatura syntaxonů podle prací Chytrý (2007, 2009, 2013); pokud taxony v Klíči ke květeně České republiky (Kaplan et al. 2019) nejsou uvedeny, jsou za jmény doplněny autorské citace. Pod názvem taxonu následuje shrnující informace o obsahu příspěvku s uvedením kategorie ohrožení rostliny podle Červené knihy: C1 – kriticky ohrožené, C2 – silně ohrožené, C3 – ohrožené či zranitelné, C4 – vzácnější taxony vyžadující další pozornost, A1 – regionálně vyhynulé, A2 – regionálně neznámé, D1 – nejasné případy regionálně vyhynulých a neznámých taxonů a D2 – nedokonalé známé taxony. Informace o cytometrickém ověření stupně ploidie je uvedena v přehledu lokalit zkratkou „FCM“ (z anglického „flow cytometry“) za citací příslušné herbářové položky. Lokality jsou zařazeny do fytochorionů (Skalický in Hejný & Slavík 1988) a následně přiřazeny k nejbližší obci, resp. osadě s uvedením správní obce v závorce podle práce Pruner & Míka (1996). Za nejbližším sídlem je v závorce uveden kód mapovacího pole o velikosti ¼ základního pole středoevropského síťového mapování (Ehrendorfer & Hamann 1965), ve kterém leží lokalita. Souřadnice lokalit jsou uvedeny v souřadnicovém systému WGS 84 a byly odečteny z přístroje GNSS (Global Navigation Satellite System) nebo z internetových map (Mapy.cz 2020) – označeno „www.mapy.cz“. Pokud jsou nálezy dokladovány herbářovými položkami, je jejich uložení označeno mezinárodní zkratkou příslušné veřejné sbírky podle databáze Index Herbariorum (Thiers 2020); za zkratkou následuje evidenční číslo položky (pokud existuje), pod kterým je uložena v daném herbáři. Uložení položky v soukromé sbírce označuje zkratka „herb.“ s uvedením příjmení vlastníka a případně čísla položky. Zkratkou „not.“ jsou označena pozorování, k nimž nebyla pořízena herbářová položka, heslem „foto“ je označeno pořízení fotografie rostliny. Ke zpracování některých příspěvků byla využita Chánova floristická kartotéka (Anonymus 2017) a databáze české flóry a vegetace PLADIAS (Wild et al. 2019).

Ajuga pyramidalis – zběhovce jehlancovitý

nová lokalita C1 druhu

Zběhovce jehlancovitý je v jižní části Čech udáván z Chvalšinského Předšumaví, Blanského lesa, Křemžských hadců, Českokrumlovského Předšumaví, Vyšebrodka, Budějovické a Třeboňské pánve, Středního Povltaví a Hornovltavské kotliny. Aktuální údaje o jeho výskytu chybějí

z Chvalšinského Předšumaví, Středního Povltaví a Hornovltavské kotliny (Lepší M. & Jandová in Lepší M. & Lepší P. 2019). Z fytochorionu Vyšebrodsko, kam spadá níže uvedená nová lokalita, je druh známý teprve od roku 2013, a to z 6 kilometrů vzdálené lokality v NPR Čertova stěna-Luč u Loučovic (Ekrt et al. in Hadinec & Lustyk 2014).

37m. Vyšebrodsko, Herbertov (u Vyššího Brodu) (7352c): sv. okraj osady, řídké křovinatý svah nad železniční tratí, 48°37'19,1"N, 14°21'08,2"E (GNSS), 550 m n. m., 6 kvetoucích jedinců a 10 sterilních růžic (leg. M. Lepší 31. 5. 2019, CB 86166).

Martin Lepší

Alchemilla propinqua – kontryhel příbuzný

nový C1 druh pro fytochorion

Kontryhel příbuzný byl doposud v jižní části Čech zaznamenán ve Středním Povltaví u Orlíka nad Vltavou a na dvou vzájemně blízkých lokalitách u Chvalšín v Blanském lese a ve Chvalšinském Předšumaví (Lepší P. in Lepší M. & Lepší P. 2018). Ve Středním Povltaví druh rostl ve vysetém trávníku, proto byl tento výskyt považován za druhotný (Hartl 1969).

Naproti tomu u Chvalšín byl druh zaznamenán v pastvinách, tj. biotopu, ve kterém běžně rostou ostatní zástupci rodu *Alchemilla*, a proto byl dodatečně zařazen mezi kriticky ohrožené druhy jihočeské květeny (Lepší P. l. c.). Na nově nalezené lokalitě u Vyššího Brodu roste v ruderním trávníku v blízkosti železniční zastávky, jejíž nástupiště v nedávné době prošlo rekonstrukcí. Nelze proto vyloučit, že druh byl na místo pouze zavlečen, nicméně v trávníku se společně vyskytuje řada dalších druhů kontryhelů, které rostou v okolí na polopřirozených biotopech.

37m. Vyšebrodsko, Herbertov (u Vyššího Brodu) (7352c): v blízkosti železniční zastávky, ruderní trávník, 48°37'09,9"N, 14°20'58,9"E (GNSS), 550 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší 31. 5. 2019, CB 86167).

Martin Lepší

Allium ursinum – česnek medvědí

nový C4 druh pro tři fytochoriony – adventivní výskyt

Tomuto příležitostně pěstovanému a zplaňujícímu druhu (původní je pouze v nejvýchodnější části území jižní části Čech) byla věnována pozornost už v předchozím dílu seriálu (Lepší P. in Lepší M. & Lepší P. 2019). Všechny níže uvedené lokality se nacházejí v blízkosti sídel. Lokalita ve Velešíně a Vidově vzhledem k velké plošné rozloze a početnosti česneku medvědího vznikla pravděpodobně již před delší dobou, další výskyty u Chodče, Boršova nad Vltavou a u Starých Hodějovic pocházejí spíše z nedávné minulosti.

37l. Českokrumlovské Předšumaví, Boršov nad Vltavou (7052c): listnatý les na levém břehu Vltavy mezi jezem U Rybů a ústím Vrábečského potoka, 48°54'51,5"N, 14°24'53,9"E (www.mapy.cz), 410 m n. m., 10 ex. (not. J. Janáková 23. 3. 2019).

37n. Kaplické mezihoří, Tichá (u Dolního Dvořiště) (7353c): vlhký listnatý lesík na jižním okraji obce, 48°38'27,2"N, 14°31'13,4"E (www.mapy.cz), 650 m n. m., 1 mohutný trs, dle ústního sdělení obyvatele Tiché byl druh na lokalitu vysazen (not. M. Lepší 25. 3. 2019).

37p. Novohradské podhůří, Velešín (7152d): v hájovém podrostu listnatého lesíka bývalé farské zahrady, 130 m jv. od kostela sv. Václava, 48°49'45,7"N, 14°28'01,5"E (www.mapy.cz), 535 m n. m., velmi hojně, lokalita byla v roce 2019 částečně zničena stavbou kolumbária (not. M. Korbelová 2019, rev. J. Janáková 20. 4. 2019). – Velešín (7152d): mladý listnatý porost podél přítoku Zvíkovského potoka východně od Chodče, 48°48'50,0"N, 14°28'05,2"E (www.mapy.cz), 520 m n. m., druh byl zjevně vysazen, vyskytuje se ve výsadbových jámách mladých listnáčů (not. I. Weiterová 21. 5. 2017). – Staré Hodějovice (7053c): Hodějovický les, mladší lesní porost 550 m jjz. od kostela v obci, 48°56'25,1"N, 14°31'10,0"E (www.mapy.cz), 458 m n. m., porost asi 40 m², záměrně vysazeno – viz komentář u *Dentaria glandulosa* (leg. A. Vydrová 12. 4. 2018, BRNU).

– Vidov (7052d): v listnatém lese na sv. okraji obce, 48°55'54,3"N, 14°29'55,6"E, 420 m n. m., desítky rostlin na ploše asi 40 m² (not. M. Lepší 20. 3. 2019).

Jana Janáková & Iva Weiterová

Anacamptis morio – vstavač kukačka

nová lokalita C2 druhu

Mezi druhy s dlouhodobým, v současnosti rychlým trendem ústupu patří i vstavač kukačka. Tento druh byl v minulosti plošně rozšířený prakticky ve všech fytochorionech mezofytika jižní části Čech, zatímco do oreofytika zasahoval pouze okrajově (Kolář in Lepší P. et al. 2013). Z Třeboňské pánve jej Kolář (l. c.) uvádí z více lokalit, ovšem blíže nespecifikuje výskyt recentní.

Podél severního břehu Vlkovického rybníka se rozkládá několik louček s krátkostébelnou vegetací poměrně málo zasaženou novodobými trendy. Tyto porosty mají charakter asociace *Junco effusi-Molinietum caeruleae* ze svazu *Molinion caeruleae* (Řezníčková in Chytrý 2007). Z trav zde mají největší pokryvnost *Festuca rubra*, *Holcus lanatus*, *Anthoxanthum odoratum* a *Helictotrichon pubescens*, naproti tomu *Molinia caerulea* je vzácná; dosti hojná je *Sanguisorba officinalis*, ze zajímavějších druhů byly dále zjištěny *Scorzonera humilis*, *Succisa pratensis*, *Hieracium umbellatum*, na vlhčích místech i *Valeriana dioica*; na místě se vstavačem pak také *Festuca filiformis*. Na jednom vyvýšeném, poněkud sušším místě jsme zde našli jedinou vitální kvetoucí rostlinu kukačky; pátrání v okolí však nebylo dále úspěšné.

39. Třeboňská pánev, Vlkovice (u Lišova) (7053b): sušší mez na severovýchodním břehu Vlkovického rybníka 840 m vjv. od kaple v obci, 48°58'30,4"N, 14°39'07,3"E (GNSS), 478 m n. m., 1 kvetoucí ex. (not. & foto A. Vydrová & V. Grulich 18. 5. 2019).

Alena Vydrová & Vít Grulich

Arnosseris minima – písečnatka nejmenší

nová lokalita C1 druhu

Písečnatka nejmenší je kriticky ohroženým druhem květeny jižní části Čech i celé České republiky (Grulich 2012, Lepší M. in Lepší P. et al. 2013). Roste na kyselém písčitém podkladu nebo na šterkopískových rozpadech tvrdých hornin, zejména granitů. Vyhledává nezapojené trávníky a vegetaci jednoletek na písčinách a okrajích písčitých polí a polních cest, příkopy cest, prosvětlené bory i břehy rybníků. Vlivem sukcesních změn a zarůstání periodicky narušovaných půd lokalit druhu v posledních desetiletích silně ubývá a z některých oblastí již druh zmizel zcela (Kaplan & Kubát in Slavík & Štěpánková 2004, Lepší P. et al. 2013). Územím České republiky prochází jv. hranice souvislého rozšíření druhu. Jde o subatlantský druh, který měl v České republice těžiště rozšíření především v Třeboňské pánvi, jižní části Českomoravské vrchoviny, v jihozápadních Čechách, Podkrušnohoří, na Českolipsku, Dokesku a ve východním Polabí a Poorličí. Na Moravě a ve Slezsku byl druh zaznamenán jen na několika lokalitách. V jižní části Čech písečnatka rostla v posledních třech desetiletích pouze u Štěkně v Březnickém Podbrdsku, Benešovy Hory ve Volyňském Předšumaví, Stálkova na Českomoravské vrchovině, Černého Údolí v Novohradských horách, Terezína v Jihlavských vrších a na několika lokalitách v Třeboňské pánvi (Lepší M. in Lepší P. et al. 2013). Z nejbližšího okolí níže uvedeného nového nálezu jsou z posledních dvaceti let známy dvě lokality – v roce 2004 objevil písečnatku nejmenší T. Černý na jiném, asi 350 m jižně situovaném místě v osadě Paříž a na svahu říční terasy Lužnice sev. od Tuště (Boublík & Černý 2005). Druhou zmíněnou lokalitu ověřili J. Blahovec a účastníci exkurze Jihočeské pobočky ČBS v roce 2016 (Blahovec, Paulič et al. in PLADIAS 2020). Na níže uvedené nově objevené lokalitě rostla písečnatka v počtu asi 150 jedinců na písčitém narušeném místě, kde obyvatelé osady občas spalují větve ze zahrad.

39. Třeboňská pánev, Tušť (u Suchdola nad Lužnicí) (7155a): osada Paříž, písčina naproti domům č. p. 48 a 161 asi 1 km jjv. od kaple Panny Marie Sněžné v Klikově, 48°53'51,3"N, 14°54'59,9"E (www.mapy.cz), 455 m n. m., asi 150 exemplářů společně s druhu *Filago minima* a *Teesdalia nudicaulis* (leg. P. Lepší & K. Boublík 3. 8. 2019, CB).

Složení vegetace dokumentuje fytoocenologický snímek: souřadnice: 48°53'51,3"N, 14°54'59,9"E, plocha 6 m², jv. orientace, sklon 1°, datum 3. 8. 2019, zapsali K. Boublík a P. Lepší, číslo snímku v České národní fytoocenologické databázi (Chytrý & Rafajová 2003): 348551. E₁ 15%. *Arnoseris minima* 2m, *Filago minima* 2m, *Digitaria sanguinalis* 1, *Scleranthus perennis* 1, *Teesdalia nudicaulis* 1, *Agrostis capillaris* +, *Conyza canadensis* +, *Festuca filiformis* +, *Pilosella officinarum* +, *Rumex acetosella* +, *Silene vulgaris* +, *Hypochaeris radicata* r, *Oenothera* sp. r. E₀ 0%.

Karel Boublík & Petr Lepší

***Cardamine trifolia* – řeřišnice trojlistá**

nový C3 druh pro fytochorion a oprava Červené knihy

Řeřišnice trojlistá je velmi charakteristickým druhem horských květnatých bučin v Novohradských horách, v nejnižnější části jižních Čech roste mnohem vzácněji také ve Svatotomášské, Želnavské a Boubínsko-stožecké hornatině a v Hornovltavské kotlině. V Trojmezenské hornatině nebyl v poslední době druh ověřen, ačkoli jej v prostoru Smrčiny objevil v 19. století Krejč (Čelakovský 1874) a posléze sbíral Hirsch (doklad z roku 1937 v herbáři CB). Z Šumavsko-novohradského podhůří existují záznamy z Chvalšinského Předšumaví z oblasti vojenského újezdu Boletice (Douda in Lepší P. et al. 2013). Z Českokrumlovského Předšumaví pochází jediný, nověji neověřený údaj od Slavkova, jehož autorem je Mardetschläger (1869). Tento údaj (s uvedením nálezce) přebírá Čelakovský (1874) a posléze dále cituje Šmarda (1938); Šmardu jako původce údaje ve fytochorionu (ovšem bez bližší lokalizace) nakonec uvádí Douda (l. c.). Velmi problematické jsou údaje z fytogeografického podokresu Vyšebrodsko: u Vyššího Brodu druh poprvé nalezl Nanning (více dokladů v PRC, včetně exsikátu v Tauschově sbírce Herbarium Florae Bohemicae), později jej odtud uvádí Mardetschläger (1869); je však otázka, zda ho sám viděl, nebo skutečného nálezce neuvedl. Nanninga jako nálezce uvádí Čelakovský (1874) i Šmarda (1938), který rovněž viděl i Nanningův doklad v herbáři PR, na Šmardův údaj Vyšší Brod (ovšem bez retrospektivy) následně odkazuje Douda (l. c.). Tyto údaje se zřejmě vztahují k recentně známé skupině blízkých lokalit jižně od Loučovic (a západně, resp. jihozápadně od Vyššího Brodu), která již leží mimo fytogeografický podokres Vyšebrodsko ve Svatotomášské hornatině. V roce 1965 zde druh na více místech zaznamenal F. Pišta, jeho údaje jsou součástí Databáze lesnické typologie (Pišta 1965 in PLADIAS 2020). Na jedné z lokalit zapsal fytoocenologický snímek, který později publikoval (Pišta 1982), Douda (l. c.) ale tento záznam také chybně zařadil do fytochorionu Vyšebrodsko. S podobnými problémy se setkáváme i ve zpracování druhu v Květeně České republiky (Hrouda in Hejný & Slavík 1992): lokality z okolí Vyššího Brodu jsou umístěny do fytochorionu Vyšebrodsko, zatímco výskyt *C. trifolia* ve Svatotomášské hornatině je pomínut.

Za mylný lze považovat údaj o výskytu *C. trifolia* v Budějovické pánvi. Douda (l. c.) odkazuje na záznam z diplomové práce I. Bartůňkové (Bartůňková 1970). V ní je uvedeno, že v herbáři PRC je uložena herbářová položka A. Schotta od Českých Budějovic [= Budweis]. Tato položka byla nalezena: má ručně německy psanou schedu (rukopis je podle J. Hadince ale H. M. Willkomma) a je na ní zřetelně uvedena lokalita Buchers, nikoli Budweis. V Buchers, tedy v dnešním Pohorí na Šumavě (fytogeografický okres Novohradské hory), A. Schott působil a v okolí se *C. trifolia* vyskytuje. Naproti tomu výskyt v Budějovické pánvi je z ekologického hlediska velmi nepravděpodobný a není ani známo, že by u Českých Budějovic A. Schott sbíral.

Nově zjištěná lokalita se nachází na spojnicí nalezišť v jihovýchodní části Šumavy s jádrem jihočeského výskytu řeřišnice trojlisté v Novohradských horách. Menší kolonie řeřišnice byla zjištěna u cesty na okraji fragmentu bukového porostu; pátrání v okolí další nález nepřineslo. Kromě nového nálezu u Horního Dvořiště ale existuje z Kaplického mezihoří i dosud nepublikovaný záznam V. Hladilina v Databázi lesnické typologie (Hladilín 1977 in PLADIAS 2020), lokalizovaný na severozápadní svah hory Kaliště u Frymburku.

37n. Kaplické mezihoří, Horní Dvořiště (7352c): bučina u cesty 0,3 km ssv. od kóty Černý les (710 m) a 3 km sz. od kostela v obci, 48°37'03,7"N, 14°22'16,9"E (www.mapy.cz), 670 m n. m. (leg. V. Grulich & A. Výdrová 1. 9. 2019, BRNU).

Vít Grulich

Carex otomana – ostřice Chabertova

nová lokalita C1 druhu

Tato ostřice je v České republice poměrně hojná na jižní a střední Moravě, zatímco jinde je její výskyt ostrůvkovitý (Řepka & Grulich in Kaplan et al. 2016). V jižních Čechách je dosti vzácná, známá pouze z několika fytochorionů Předšumaví a jihovýchodní Šumavy a jedné lokality na Českomoravské vrchovině (Řepka & Lepší M. in Lepší P. et al. 2013, Koutecký in Lepší M. & Lepší P. 2014, Boublík et al. in Lepší M. & Lepší P. 2018). Zde uvedená lokalita doplňuje již známý výskyt v širším okolí Českého Krumlova.

37l. Českokrumlovské Předšumaví, Vyšný (u Českého Krumlova) (7151d): les na Výřím vrchu asi 0,8 km sz. od kaple v obci, 48°50'04,7"N, 14°17'29,2"E (GNSS), 640 m n. m., malý porost (leg. P. Koutecký 23. 6. 2018, CBFS).

Petr Koutecký

Carex pendula – ostřice převislá

nová lokalita C1 druhu – adventivní výskyt

Ostřice převislá patří v jihočeském prostoru k velmi lokálním druhům, od 60. let 20. století jsou známa její naleziště v Novohradských horách a v Boubínsko-stožecké hornatině, které byly ověřeny i v nedávné době (Grulich in Lepší P. et al. 2013). Mnohem později byla zjištěna i v Chvalšinském Předšumaví u osady Borovka (Lepš in Hadinec & Lustyk 2008); v roce 2012 byla nalezena i na několika mikrolokality dále k jihu směrem k obci Záboří u Chrobol (Grulich l. c.), naposledy novou lokalitu ohlásil J. Wimmer ze Svatotomášské hornatiny (Wimmer & Lepší M. in Lepší M. & Lepší P. 2018). Jihočeská naleziště mají zřejmě souvislost s hojnějším výskytem v Rakousku (ZOBODAT 2020) a Bavorsku (srov. Schönfelder & Bresinsky 1990).

Výskyt dvou menších kolonií tohoto druhu v lese u Včelné ovšem nelze považovat za původní – při návštěvě na sklonku roku, kdy byla zjištěna druhá skupinka trsů, byl nalezen zdroj diaspor. Je jím dosti rozsáhlá výsadba této ostřice u jezírka na oploceném soukromém pozemku na samé hranici lesního porostu: majitel vegetaci na svém pozemku seče a pokosenou hmotu skládá uže mimo svůj pozemek v lesním porostu. Zde byl nalezen také značný objem sklizených listů a lodyh *Carex pendula*; v bezprostřední blízkosti této skládky, která zasahuje až k průseku elektrického vedení, rostly i 3 trsy této ostřice. Druhá skupina trsů se nachází asi o 150 m jižněji – pravděpodobně se sem rostliny rozšířily epizoochorním přenosem, snad na botách korzujících návštěvníků lesa. Podobný původ, tedy únik z výsadby, mají i některé další překvapivé nálezy tohoto druhu z oblastí, odkud nebyl v minulosti znám, např. v okolí Prahy (Bartošová & Rydlo 2009).

Nově nalezené rostliny odpovídají morfologicky typu *C. agastachys* L. f. (sensu Jiménez-Mejías et al. 2017), analogicky jako další nálezy z České republiky. Taxonomické problematice bude ještě věnována další pozornost.

38. Budějovická pánev, Včelná (7052d): les nad hřištěm 1–1,1 km jvv. od železničního nádraží, 2 skupinky rostlin: 48°54'58,1"N, 14°27'17,7"E (www.mapy.cz), 480 m n. m., 5 trsů u křižovatky lesní cesty s průsekem (leg. V. Grulich & A. Výdrová 9. 12. 2019, BRNU); 48°54'53,2"N, 14°27'16,9"E (www.mapy.cz), 480 m n. m., 6 trsů u lesní cesty (not. V. Grulich & A. Výdrová 27. 12. 2019).

Vít Grulich

Centaurea montana – chrpa horská

nové lokality C2 druhu

Na jihu Čech zřejmě vyznívá autochtonní výskyt chrpy horské, lokality jsou soustředěny zejména do údolí Vltavy a jeho bezprostředního okolí od Želnavy až téměř k Boršovu nad Vltavou, a dále

do údolí Malše (Koutecký in Lepší P. et al. 2013, Koutecký in Kaplan et al. 2018). Druh je dosti hojný zejména pod Vyšším Brodem ve fytogeografickém podokrese Vyšebrodsko, kde jsme jej i v roce 2019 zaznamenali na více místech. Vzácně se vyskytuje i v navazujícím Kaplickém mezihoří: v širším okolí Horního Dvořiště druh zjistil v roce 1929 Mikuláš (srov. Koutecký in Kaplan et al. 2018). Tři nově nalezené lokality se nacházejí v Kaplickém mezihoří mezi Vyšším Brodem a Horním Dvořištěm; chrpa zde však není zdaleka tak hojná jako v údolí Vltavy.

37n. Kaplické mezihoří, Dolní Drkolná (u Vyššího Brodu) (7452a): Herbertovská dolina, náletový porost dřevin na bývalé pastvině asi 600 m ssz. od smyčky autobusů v osadě, 48°35'58,8"N, 14°21'00,5"E (GNSS), 670 m n. m., 5 kvetoucích a 4 sterilní ex. (not. A. Vydrová 4. 6. 2019). – Dolní Drkolná (u Vyššího Brodu) (7352c): Herbertovská dolina, náletový porost dřevin na bývalé pastvině asi 650 m ssz. od smyčky autobusů v osadě, 48°36'00,5"N, 14°20'56,5"E (GNSS), 680 m n. m., 1 kvetoucí ex. (not. A. Vydrová 4. 6. 2019). – Horní Dvořiště (7352c): lem smrkového porostu podél Kovářské cesty v údolí Větší Vltavice 1,9 km záp.–zjz. od kostela v obci, 48°36'08,6"N, 14°22'48,3"E (GNSS), 565 m n. m., asi 30 ex. (leg. V. Grulich & A. Vydrová 1. 9. 2019, BRNU).

Alena Vydrová & Vít Grulich

***Corydalis intermedia* – dymnivka bobovitá**

nový C4 druh pro fytochorion

Dymnivka bobovitá je typickým jarním geofytem, který doprovází humózní listnaté porosty v roklinách nebo potůčnických nivách. V jižní části Čech je lokální a nehojná (Grulich in Lepší P. et al. 2013). Z Kaňonu Malše dosud nebyla udávána. Zajímavou okolností nového nálezu je fakt, že tam dymnivka bobovitá roste na antropogenně ovlivněném stanovišti pod zříceninou hradu Velešín. Výskyt druhu byl nově zjištěn i na protějším břehu Malše na okraji města Velešín, v listnatém hájku bývalé farské zahrady (Janáková 2019 in NDOP 2020), tato lokalita však již spadá do fytogeografického podokresu Novohradské podhůří, odkud je druh znám (recentně např. Terčino údolí, L. Ekrt 2011, CB).

37o. Kaňon Malše, Velešín (7152d): severozápadní okraj zříceniny hradu Velešín, 48°49'57,6"N, 14°28'42,9"E (www.mapy.cz), 475 m n. m., hojně v lískových křovinách spolu s *Adoxa moschatellina* a *Hepatica nobilis* (leg. J. Janáková 20. 4. 2019, CB).

Jana Janáková

***Crepis mollis* subsp. *succisifolia* – škarďa měkká čertkusolistá**

nový C3 druh pro fytochorion

Tato luční škarďa má v jižní části Čech centrum rozšíření v horských oblastech. Ve středních a nižších polohách je vzácná a řada lokalit z těchto území vlivem odvodňování a intenzifikace zemědělství zanikla (Ekrt in Lepší P. et al. 2013). Údaje o jejím výskytu chybějí pouze z několika malých nebo nejteplejších fytochorionů jižní části Čech – Strakonické vápence, Křemžské hadce, Soběnovská vrchovina, Purkarecký kaňon, Lhotický perm, Táborsko-vlašimská pahorkatina a Moravské podhůří Vysočiny (Ekrt l. c., Kaplan et al. 2018). Z Vyšebrodsko, kam spadá níže uvedená nová lokalita, doposud existoval pouze jeden údaj od samoty Kozáků u Vyššího Brodu z roku 2011 (Kaplan l. c.), jehož zařazení do fytochorionu Vyšebrodsko je sporné, neboť leží na hranici se Svatomáškou hornatinou.

37m. Vyšebrodsko, Herbertov (u Vyššího Brodu) (7352c): louka v nivě Větší Vltavice asi 400 m vsv. od železniční zastávky, 48°37'11,1"N, 14°21'17,0"E (www.mapy.cz), 550 m n. m., vzácně (not. M. Lepší 31. 5. 2019).

Martin Lepší

***Dactyloctenium aegyptium* – hřebenatek egyptský (obr. 1)**

nový adventivní druh pro jižní část Čech

Hřebenatek egyptský je jednoletý druh z čeledi *Poaceae*. Původní je v tropické části Starého světa a zavlékána je do všech teplejších částí Země (Conert et al. 1998). Do České republiky byla

Obr. 1 – Hřebenatka egyptská (*Dactyloctenium aegyptium*) je novým adventivním druhem v květeně jižní části Čech. Byla zavlečena do soukromé zahrady ve Veselí nad Lužnicí.

Fig. 1 – *Dactyloctenium aegyptium* is a new alien species for the South Bohemian flora. It has been found in a private garden in the town of Veselí nad Lužnicí.

v minulém století zavlečena do tří míst: Brno-Maloměřice (1951), Vrchlabí (1905) a Šluknov (1965). Dva posledně uvedené údaje souvisejí s dovozem bavlny (resp. vyvezeným odpadem), zatímco v Brně-Maloměřicích hřebenatka rostla na okraji pole u železniční trati a v kolejišti (PLADIAS 2020). Původ rostlin ve Veselí nad Lužnicí není znám.

39. Třeboňská pánev, Veselí nad Lužnicí (6854a): plevel v soukromé zahradě (ul. Na Potoce č. p. 271), 49°11'23,6"N, 14°41'48,4"E (www.mapy.cz), 420 m n. m., 4 ex. (leg. J. Máca 7. 9. 2019, CB 86130, SOB 20800).

Jan Máca

***Dactylorhiza* × *braunii* nothosubsp. *braunii* (*D. fuchsii* subsp. *fuchsii* × *D. majalis* subsp. *majalis*) – prstnatec Braunův pravý (obr. 2)**

nová lokalita vzácného křížence

Kříženec dvou našich nejhojnějších zástupců rodu *Dactylorhiza* je relativně vzácný, ale patrně bude také přehlížen. Podle údajů z databáze Pladias je na území České republiky obsazeno celkem 25 kvadrantů, přičemž na území jižní části Čech jde o čtyři kvadranty (PLADIAS 2020). Zaznamenán byl však celkem na pěti lokalitách: v přírodní prezervaci Na Volešku u Strašína na Nezdeckých vápencích (Paulič et al. 2006 in PLADIAS 2020), u bývalé osady Skelná u Dobré Vody na Šumavských pláních (Řepka & Lustyk 1997), v přírodní památce Nad Zavírkou

Obr. 2 – Prstnatec Braunův pravý (*Dactylorhiza* × *braunii* nothosubsp. *braunii*) je vzácný kříženec prstnatce májového pravého (*D. majalis* subsp. *majalis*) a prstnatce Fuchsova pravého (*D. fuchsii* subsp. *fuchsii*). Byl nalezen v přírodní památce Horní Luka u Křemže v Blanském lese (foto D. Průša 25. 5. 2019).

Fig. 2 – *Dactylorhiza* × *braunii* nothosubsp. *braunii* (*D. majalis* subsp. *majalis* × *D. fuchsii* subsp. *fuchsii*) is a rare hybrid. It has been found in Horní Luka Nature Monument close to the village of Křemže in Blanský les Mts (photo by D. Průša 25. 5. 2019).

v Javorníku (Procházka & Kovářiková 1999), u Kubovy Huti v Boubínsko-stožecké hornatině (Šmiták & Juroch 2009) a u Zadní Zvonkové v Trojmezenské hornatině (Procházka & Kovářiková 1999).

Na území přírodní památky Horní luka rostou bohaté populace obou rodičovských taxonů, takže pro hybridizaci jsou zde dobré podmínky. Rozpoznání kříženců ale komplikuje fakt, že oba rodiče jsou poměrně variabilní, a posouzení, zda se jedná o křížence nebo jen odchylku v rámci variability druhu, nebývá vždy jednoduché.

37j. Blanský les, Krasetín (u Holubova) (7151b): přírodní památka Horní luka, zapojený trávník v blízkosti horní stanice lyžařského vleku, 48°53'05,7"N, 14°17'47,0"E (www.mapy.cz), 675 m n. m., 1 kvetoucí exemplář (not. & foto D. Průša 25. 5. 2019).

David Průša

***Dentaria glandulosa* – kyčelnice žláznatá** (obr. 3)

nový adventivní druh pro jižní část Čech

Primární výskyt kyčelnice žláznaté je vázán na karpatskou část severovýchodní Moravy, na několik míst byla splavena i do niv Odry, Bečvy a dokonce Moravy (Slavík in Hejný & Slavík 1992). Z poslední doby ale pochází šest záznamů o výskytu mimo karpatskou oblast na severu a západě Čech (Melichar in Zahradnický & Mackovčín 2004, Pecháčková 2012, Hadinec & Lustyk 2015). V jižní části Čech tento druh dosud nebyl pozorován.

Na malý porost kyčelnice žláznaté u Starých Hodějovic jsme byli upozorněni v dubnu 2018 paní Hadwig Vogl. Spolu s kyčelnicí se v mladším lesním porostu vyskytuje nápadný hustý porost česneku medvědího (*Allium ursinum*), který se dnes rozkládá na ploše kolem 40 m². Porost česneku je ovšem klíčem k interpretaci zdejšího výskytu kyčelnice. Náhodně jsme totiž zjistili, že česnek sem vysadila paní, která chtěla mít u Českých Budějovic zdroj jarní dietetické potraviny, a za tím účelem přivezla rostliny česneku z Beskyd. Nepochybně spolu s česnekem přivezla i černého pasažera – kyčelnici: oba druhy v dané oblasti často rostou pospolu. Vzhledem k tomu, jak se česnek mezitím rozrostl, je pravděpodobné, že k výsadbě mohlo dojít někdy kolem roku 2010. Zkušenosti z nedávno nalezených adventivních lokalit kyčelnice v Čechách nasvědčují, že druh ve vhodných podmínkách dobře prosperuje a je schopen se pomalu šířit; na nejstarší podchycené lokalitě je znám již od roku 1992 (srov. Hadinec & Lustyk l. c.). Zdá se, že všechny západočeské a severočeské lokality mohly vzniknout zavlečením se sazenicemi lesních dřevin.

37p. Novohradské podhůří, Staré Hodějovice (7053c): Hodějovický les, mladší lesní porost 550 m jz. od kostela v obci, 48°56'25,1"N, 14°31'10,0"E (www.mapy.cz), 458 m n. m., porost asi 2 m² (leg. A. Vydrová 12. 4. 2018, BRNU, V. Grulich & A. Vydrová 24. 3. 2019, BRNU, leg. J. Souček 4. 4. 2019, CB 86103).

Alena Vydrová & Vít Grulich

***Diplotaxis tenuifolia* – křez tenkolistý**

nové lokality vzácného adventivního druhu

Křez tenkolistý je jihoevropský druh, který je u nás klasifikovaný jako naturalizovaný archeofyt (Pyšek et al. 2012). V České republice se vyskytuje na různých synantropních stanovištích, v termofytiku (českém i moravském) roztroušeně, zatímco v chladnějších územích je vzácný a většina lokalit je novodobého a zřejmě jen přechodného charakteru (Smejkal in Hejný & Slavík 1992). V jižní části Čech byl zatím zaznamenán pouze ojedinele: v Budějovické pánvi u Protivína a v Českých Budějovicích a v Třeboňské pánvi u Veselí nad Lužnicí a v obci Lužnice (vše shrnuto v Koutecký in Lepší M. & Lepší P. 2012). Ačkoliv jde v současnosti o populární listovou zeleninu (rukola) a je proto někdy pěstován v zahrádkách, prozatím masivně nezplauňuje; dosavadní nálezy v jižní části Čech včetně zde uvedených zřejmě s pěstováním přímo nesouvisí.

HERBARIUM MUSEI REGIONALIS BOHEMIAE MERIDIONALIS
ČESKÉ BUDĚJOVICE

Flora: Southern Bohemia

***Dentaria glandulosa* Willd.**

Staré Hodějovice (distr. České Budějovice), ca 540 m SSW of chapel in village, mixed forest, *Picea*, *Tilia*, *Quercus*, *Acer*

Frequency: growth of several square meters

Note: as alien, with *Allium ursinum*

Altitude: 460 m WGS 84: 48°56'26"N; 14°31'10,1"E

Quadrant: 7053caa ID GPS:

Phytogeographical distr.: Novohradské podhůří

Date: 4.4.2019 Collected: Jiří Souček

Quadrat – Ehrensdorfer F. et Hesse U. 1905, Iter. Deutsch. Bot. Ges., Phytogeographisch. Anz. – Städtl. V. 1908, Kottow. Ck. 1.

Obr. 3 – Kyčelnice žláznatá (*Dentaria glandulosa*) byla neúmyslně zavlečena do lesa u Starých Hodějovic nedaleko Českých Budějovic.

Fig. 3 – *Dentaria glandulosa* was unintentionally introduced to a forest near the village of Staré Hodějovice near České Budějovice.

36b. Horažďovicko, Horažďovice (6648c): ulice Okružní č. p. 882, spára chodníku před plynovou kotelnou, 49°19'31"N, 13°42'30"E (www.mapy.cz), 440 m n. m., 7 trsů (leg. E. Legátová 4. 9. 2019, herb. Paulič).

38. Budějovická pánev, České Budějovice (7052b): sídliště Máj, pata zdi u zadního vchodu panelového domu č. p. 23 v ulici N. Frýda, 48°59'10,4"N, 14°26'23,3"E (GNSS), 395 m n. m., 3 mohutně rozvětvené exempláře (leg. P. Koutecký 18. 6. 2019, CBFS).

Petr Koutecký

Obr. 4 – Milička chlupatá (*Eragrostis pilosa*) byla nalezena jako nový nepůvodní druh v květeně jižní části Čech ve spáře chodníku ve Strakonících.

Fig. 4 – *Eragrostis pilosa* has been found as a new alien species for the South Bohemian flora in the town of Strakonice.

***Eragrostis pilosa* – milička chlupatá (obr. 4)**

nový adventivní druh pro jižní část Čech

Milička chlupatá je druh s rozsáhlým areálem v mírném, subtropickém a tropickém pásu Eurasie a severní a střední Afriky. Zavlečena byla do Severní a Jižní Ameriky a do jižní Afriky. V Evropě se vyskytuje ve většině zemí, především v její jižní a střední části. V České republice je známa od začátku 20. století od obce Hradiště u Znojma, zejména v okolí tzv. Eliášovy skály. Od 20. let 20. století je také nalézána na synantropních a antropogenních stanovištích, především v termofytiku. Doposud byla nalezena v Brodce u Přerova, Olomouci, Třebíči, Chocni, České Skalici, Berouně, v Praze-Holešovicích a Vinohradech (Špryňar & Kubát 2004), po roce 1990 ve Velké nad Veličkou, Javorníku, Louce u Uherského Ostrohu v Bílých Karpatech a ve Veselí nad Moravou v Dolnomoravském úvalu (Jongepier et al. 2007).

Z jižní části Čech nebyla milička chlupatá dosud uváděna. Výskyt ve Strakonících byl zaznamenán již na podzim roku 2017 (nalezeny byly 2 velké suché trsy). V roce 2018 se na lokalitě vyskytovalo asi 10 trsů přímo v dlažbě chodníku a ve spárách obrubníku silnice a v srpnu 2019 tam rostlo již asi 20 trsů. Lokalita se nachází na okraji silnice, je tedy pravděpodobné, že druh byl na ní zavlečen automobilovou dopravou.

37e. Volyňské Předšumaví, Strakonice (6749a): v dlažbě chodníku nad restaurací Sokolovna (v ulici Na Stráži) ve městě, 49°15'43,6"N, 13°54'06,5"E (www.mapy.cz), 407 m n. m. (leg. R. Paulič 20. 8. 2018, CB, det. P. Dřevojan).

Radim Paulič

***Euphorbia prostrata* – pryšec rozprostřený (obr. 5)**

nový adventivní druh pro jižní část Čech

Pryšec rozprostřený patří do podrodu *Chamaesyce* (Boiss.) L. C. Wheeler, který má kolem 250 zástupců, z nichž žádný není v Evropě původní (Schröck et al. 2006). Tato drobná poléhavá jednoletá rostlina pochází z tropické a subtropické Ameriky (Antily a Bahamy). První záznamy o výskytu *E. prostrata* v Evropě jsou z francouzského Lyonu z roku 1806, během devatenáctého a dvacátého století druh zdomácněl v subtropické oblasti Evropy. Začátkem dvacátého století přibývá nálezů i v oblastech mírného pásu, a to především v sídlech, kde se předpokládá vliv takzvaného městského tepelného ostrovu (Bátori et al. 2012). Pryšec rozprostřený je nacházen ve spárách mezi dlažbou na chodnících (Eliáš 2019), na hřbitovech ve šterku mezi náhrobky (Schröck et al. 2006, Rességuier 2010), na písčinych březích řek a ve vinicích (Vladimirov et al. 2014) anebo v kolejištích (Hlisenkovský in Hadinec & Lustyk 2014, Stöhr & Brandes 2014). Z České republiky jsou známy dva údaje, a to z kolejiště seřaďovacího nádraží v Ostravě (Hlisenkovský l. c.) a z dlažby na parkovišti u obchodního centra v Olomouci (Dančák 2016 in PLADIAS 2020).

Je možné, že v následujících letech vzroste počet nových lokalit z důvodu léčivých vlastností tohoto druhu. Rostlina obsahuje látky, které pomáhají v léčbě hemoroidů, astmatu a urychlují hojení ran (Gupta 2011).

Na lokalitu v Hrdějovicích se druh dostal přímo z chorvatského poloostrova Istrie. Z této oblasti je druh známý a šíří se postupně dál na blízké ostrovy (Rottsteiner 2017). Majitelka domu, před nímž zavlečený druh roste, si ho v roce 2005 přivezla na skalku. Na skalce se neuchytil, zato od té doby v počtu několika desítek rostlin roste ve spárách dlažby v chodníku před domem. Rostlina je to nenápadná a nikterak okrasná, paní však její vzhled zaujal. V tomto případě tedy nedošlo k zavlečení druhu z důvodu léčivých vlastností.

38. Budějovická pánev, Hrdějovice (6952d): spáry dlažby před rodinným domem asi 120 m jv. od těšínské kapličky, 49°01'32,1"N, 14°29'20,9"E (www.mapy.cz), 425 m n. m., asi 60 rostlin (leg. J. Štěrbová 6. 9. 2019, CB 86617).

Jitka Štěrbová

Obr. 5 – Pryšec rozprostřený (*Euphorbia prostrata*) zplaněl v Hrdějovicích u Českých Budějovic a je tedy novým adventivním druhem v květeně jižní části Čech.

Fig. 5 – *Euphorbia prostrata* is a new alien species for the South Bohemian flora. It has escaped from cultivation in the village of Hrdějovice near České Budějovice.

***Gagea minima* – křivatec nejmenší**

doplnění Červené knihy a nová adventivní lokalita

Křivatec nejmenší patří mezi rostliny kvetoucí velmi brzy na jaře. Roste v lužních lesích a hájích. V jižní části Čech byl zaznamenán v přírodní památce Dubová stráň v údolí Moravské Dyje u Dačic na Českomoravské vrchovině (Chán et al. 2005, Ekrťová et al. 2014). Přesto, že je výskyt křivatec nejmenšího ze sledovaného území znám od roku 2004, ve zpracování Červené knihy uveden není (Lepší P. et al. 2013). Protože druh roste na jediné lokalitě, navrhuji ho zařadit mezi kriticky ohrožené taxony (C1) jižní části Čech.

Níže uvedená nově nalezená lokalita je adventivního charakteru (náhodné zavlečení železniční dopravou), je proto pravděpodobné, že výskyt druhu bude přechodný.

42b. Tábořsko-vlašimská pahorkatina, Balkova Lhota (6553d): železniční stanice Balkova Lhota, přímo v kolejišti, 49°26'45,7"N, 14°35'52,6"E (www.mapy.cz), 495 m n. m., tři větší trsy (leg. R. Paulič & P. Kúr 13. 4. 2019, CB).

Radim Paulič

***Geranium molle* – kakost měkký (obr. 6)**

nové lokality C1 druhu

Kakost měkký je teplomilný archeofyt, jehož výskyt byl v minulosti v jižní části Čech ojedinělý a často pouze přechodný. Před rokem 2000 bylo známo méně než 10 lokalit ve fytochorionech Volýňské Předšumaví, Budějovická pánev, Střední Povltaví a Českomoravská vrchovina. Po roce

Obr. 6 – Kakost měkký (*Geranium molle*) se poslední dobou v České republice šíří. V roce 2019 byl objeven také v městském trávníku v ulici Boženy Němcové v Českých Budějovicích (foto D. Průša 2019).

Fig. 6 – *Geranium molle* is now spreading in the Czech Republic. In 2019, it was found in an urban lawn in Boženy Němcové Street in České Budějovice (photo by D. Průša 2019).

2000 byl zaznamenán ve dvou z výše uvedených fytochorionů. Nebyl ověřen výskyt ve Středním Povltaví (poprvé a naposledy v roce 1866) a Volyňském Předšumaví (1988). Nově byl objeven ve fytochorionech Blatensko (Hadinec & Lustyk 2013), Sušicko-horažďovické vápence, Strakonické vápence a Třeboňská pánev (Lepší M. in Lepší P. et al. 2013). Tyto novodobé záznamy mohou souviset s recentním šířením druhu v České republice (Lustyk & Doležal 2019). V Českých Budějovicích, odkud pocházejí dvě níže uvedené lokality, byl poprvé zaznamenán již v roce 1907. Nicméně je pravděpodobné, že níže uvedené výskyty představují spíše novodobá zavlečení než doložení trvalého výskytu druhu na území Českých Budějovic. Ve Strakonících nebyl výskyt druhu v minulosti znám, teprve v roce 2015 byla zaznamenána první lokalita. V současnosti roste ve Strakonících již na řadě míst a stále se šíří.

37e. Volyňské Předšumaví, Strakonice (6749a): trávník podél chodníku před budovou býv. České pojišťovny v blízkosti autobusového nádraží, 49°15'28,2"N, 13°54'48,6"E (www.mapy.cz), 400 m n. m., několik jedinců (leg. R. Paulič 22. 5. 2015, PR). – Strakonice (6749a): kosené trávníky za bytovým domem č. p. 487 v ulici Družstevní, 49°15'26,3"N, 13°54'46,1"E (www.mapy.

cz), 400 m n. m., stovky rostlin (leg. R. Paulič 13. 5. 2016, PR). – Strakonice (6749a): trávníky před panelovým domem č. p. 210 v ulici Stavbařů, 49°15'24,3"N, 13°54'41,3"E (www.mapy.cz), 393 m n. m., několik rostlin (not. R. Paulič 20. 6. 2016). – Strakonice (6749a): sešlapávaný trávník mezi hotelem Bavor a obchodním centrem Maxim, 49°15'30,4"N, 13°54'20,4"E (www.mapy.cz), 395 m n. m., několik rostlin (not. R. Paulič 21. 6. 2016), velmi hojně (leg. R. Paulič 31. 5. 2019, herb. Paulič).

38. Budějovická pánev, České Budějovice (7052b): sečený trávník podél městských hradeb nad pravým břehem řeky Malše v blízkosti „Glorietu“, 48°58'24,7"N, 14°28'18,8"E (www.mapy.cz), 385 m n. m., desítky jedinců (leg. R. Paulič & P. Leischner 23. 5. 2015, PR). – České Budějovice (7052b): ulice Boženy Němcové a L. B. Schneidera, v narušeném městském trávníku, 48°57'39,6"N, 14°28'12,9"E a 48°57'41,1"N, 14°28'12,4"E (www.mapy.cz), 390 m n. m., stovky jedinců (leg. M. Lepší 29. 5. 2019, CB 86491).

Radim Paulič & Martin Lepší

***Guizotia abyssinica* – mastnák habešský**

nový adventivní druh pro jižní část Čech

Mastnák habešský je až 2 m vysoká, kadeřavě chlupatá rostlina s dlouhými postranními kořeny. Původní areál druhu je v horách tropické východní Afriky, především v Etiopii, kde se pěstoval jako olejina již před 2500 lety. Pěstováním se rozšířil jako olejina zejména do jižní Evropy, jižní Asie, USA a Japonska, adventivně i do střední Evropy. Nažky z úborů jsou důležitým krmivem (obchodně pod jménem „niger“) pro některé chované exotické ptáky, zejména pro papoušky. V oblasti původu se nať používá jako krmivo (Zelený in Slavík & Štěpánková 2004). Podle některých zpráv se druh v 80. letech 19. století pěstoval na Třeboňsku (Domin 1936). Zplanělý byl nalezen v Praze, u Berouna, Plzně, Pardubic, Nového Města nad Metují, mezi Popicemi a Hustopečemi na Břeclavsku, u Nebočad u Děčína (Zelený l. c.), u Bystřice na Frýdeckomístecku (Hlisnikovský 2011 in PLADIAS 2020) a u Butova nedaleko Stříbra (R. Paulič & P. Kúr 2019, herb. Paulič).

41. Střední Povltaví, Údraž (u Albrechtic nad Vltavou) (6752a): obnažený šterko-písčité levý břeh řeky Vltavy 2,2 km vých. od středu osady, 49°16'57,9"N, 14°20'28,1"E (www.mapy.cz), 350 m n. m., několik málo rostlin (leg. R. Paulič & P. Kúr 19. 10. 2019, CB).

Radim Paulič

***Gymnadenia conopsea* – pětiprstka žežulník (obr. 7)**

ověření lokality C1 druhu

Pětiprstka žežulník v posledním století v jižní části Čech dramaticky ustoupila, dříve se vyskytovala roztroušeně na Šumavě a v navazujících oblastech, tj. ve vyšších polohách Šumavsko-novohradské-ho podhůří, vzácně i jinde (Kolář in Lepší P. et al. 2013).

V roce 2019 se podařilo znovu nalézt dvě rostliny tohoto druhu na historicky známé lokalitě na loučce mezi Rudolfovem a Hlincovou Horou, kde byla pětiprstka naposledy pozorována kolem roku 2000 (Štech ap. Kolář l. c.). Porost na lokalitě odpovídá vegetaci asociace *Junco effusi-Molinietum caeruleae* ze svazu *Molinion caeruleae* (Řezníčková in Chytrý 2007), v poslední době loučka není sečena a degraduje. V porostu se vyskytují *Agrostis canina*, *Anthoxanthum odoratum*, *Briza media*, *Festuca rubra*, *Helictotrichon pubescens*, *Holcus lanatus*, *Molinia caerulea*, dále *Carex demissa*, *C. hartmanii*, *C. nigra*, *Eriophorum angustifolium*, z dvouděložných např. *Galium boreale*, *Scorzonera humilis*, *Selinum carvifolia*, *Succisa pratensis* a *Viola canina*. Budoucnost lokality je ovšem nejistá, neb se do její blízkosti přibližuje výstavba satelitní obytné čtvrti.

37p. Novohradské podhůří, Hlincová Hora (7053a): svahová loučka ve výřezu lesa Děkan 1,2 km jv. od kostela sv. Víta v Rudolfově, 48°59'17,6"N, 14°33'18,4"E (GNSS), 527 m n. m., 2 kvetoucí ex. (not. A. Výdrová 17. 6. 2019).

Alena Výdrová

Obr. 7 – Pětíprstka žezulník (*Gymnadenia conopsea*) patří ke kriticky ohroženým druhům jihočeské flóry. V roce 2019 byl ověřen její výskyt na svahové louce u Hlincové Hory u Českých Budějovic (foto L. Zdařil 18. 6. 2019).

Fig. 7 – *Gymnadenia conopsea* is a critically endangered species of the South Bohemian flora. In 2019 it was confirmed in a meadow near the village of Hlincová Hora near České Budějovice (photo by L. Zdařil 18. 6. 2019).

***Hieracium maculatum* – jestřábník skrvnitý**

nová lokalita C1 druhu

Další lokalita tohoto druhu potvrzuje hypotézu o jeho častějším výskytu v jižní části Čech uvedenu v předchozích příspěvcích (např. Lepší M. & Lepší P. 2019). Jedná se o lokalitu mimo vápence v podrostu teplomilné acidofilní doubravy. Lokality na nevápencových horninách byly zaznamenány také u Hluboké nad Vltavou na Písecko-hlubockém hřebeni a u Heřmaně v Kaňonu Malše (Lepší M. & Lepší P. 2017, Lepší M. in Lepší M. & Lepší P. 2018).

371. Českokrumlovské Předšumaví, Třísov (u Holubova) (7152a): asi 200m jv. od železniční zastávky, první val jižní akropole třísovského opida, acidofilní doubrava, 48°52'58"N, 14°21'04"E (www.mapy.cz), 540m n. m., asi 20 ex. (leg. P. Lepší 27. 6. 2019, CB).

Složení vegetace dokumentuje fytoocenologický snímek: souřadnice: 48°52'58"N, 14°21'04"E, plocha 15 × 15m, jižní orientace, sklon 0–20°, datum 27. 6. 2019, zapsal P. Lepší. E₃ 50%, E₂ 15%, E₁ 20%, E₀ 10%, celková pokrývnost 75%. E₃: *Fagus sylvatica* 2b, *Quercus petraea* 2b, *Tilia cordata* 2a. E₂: *Corylus avellana* 2a, *Quercus petraea* 1. E₁: *Luzula luzuloides* 2a, *Avenella flexuosa* 1, *Convallaria majalis* 1, *Agrostis capillaris* +, *Anemone nemorosa* +, *Anthericum ramosum* +, *Festuca heterophylla* +, *Hieracium lachenalii* +, *H. maculatum* +, *H. sabaudum* +, *Hylotelephium maximum* +, *Melampyrum pratense* +, *Polygonatum odoratum* +, *Silene nutans* +, *Solidago virgaurea* +, *Sorbus aucuparia* juv. +, *Tilia cordata* juv. +, *Vaccinium myrtillus* +, *Calamagrostis arundinacea* r, *Campanula rotundifolia* r, *Festuca ovina* r, *Frangula alnus* juv. r, *Genista germanica* r, *Hieracium laevigatum* r, *Picea abies* juv. r, *Rubus apricus* r, *Vincetoxicum hirundinaria* r. E₀: nezaznamenáno.

Petr Lepší

***Hydrocharis morsus-ranae* – vod'anka žabí**

nový C2 druh pro dva fytochoriony

Vod'anka žabí se v jižní části Čech vyskytuje zvláště v pánevních oblastech. Roste ve stojatých vodách, vzácně i při březích pomaleji proudících toků (Výdrová in Lepší P. et al. 2013). Níže uvedené lokality představují prvotní nálezy pro Blatensko a Kaplické mezihoří. Drobná tůňka u Jenína, ve které se *Hydrocharis morsus-ranae* vyskytuje spolu s *Acorus calamus* a *Lysimachia thyrsoiflora* je zastíněná vrbami. Je pravděpodobné, že zastíněné rostliny z tohoto důvodu v roce 2019 nevykvetly. Tůň je za vrbovým křovím a ostatními nálety skrytá a ani z mapy nelze vyčíst její existenci. Také vzdálenost od nejbližšího sídla nahrává skutečnosti, že výskyt je přirozený, i když výsadbu vyloučit s jistotou nelze. Přímou s tůň susedí prameniště s *Menyanthes trifoliata* a *Salix rosmarinifolia*.

36a. Blatensko, Vrbno (u Kadova) (6548d): nově vybudované tůně v severní části „Smyslovských luk“ asi 1,9 km severně od osady, 49°25'19,1"N, 13°48'06,7"E (www.mapy.cz), 460 m n. m., velmi hojně ve dvou tůňích (leg. R. Paulič 5. 8. 2018, herb. Paulič).

37n. Kaplické mezihoří, Jenín (u Dolního Dvořiště) (7352d): přistíněná tůňka v prameništi asi 2,25 km již. od železniční stanice Rybník, 48°37'46,8"N, 14°26'13,6"E (www.mapy.cz), 701 m n. m., asi 100 rostlin (not. J. Štěrbová 25. 6. 2019).

Jitka Štěrbová & Radim Paulič

***Knautia arvensis* subsp. *pannonica* – chrastavec rolní panonský**

nový adventivní taxon pro jižní část Čech

Tento poddruh zahrnuje diploidní rostliny, nominální subsp. *arvensis* je tetraploidní. Zatímco *K. a. arvensis* se vyskytuje pravděpodobně ve většině areálu druhu (Evropa kromě nejsevernějších oblastí a části Středomoří, západní Sibíř, Zakavkazí, Alžírsko, Maroko), rozšíření diploidní *K. a. subsp. pannonica* není přesně známo, ale předpokládá se, že nahrazuje nominální poddruh v Panonské nížině a kontaktních územích a možná dále směrem k jihovýchodu a jihu (Meusel & Jäger 1992, Štěpánek in Slavík 1997). V České republice byl výskyt *K. a. subsp. pannonica* předpokládán zejména na jihovýchodní Moravě (Štěpánek l. c.), později byl pomocí průtokové cytometrie potvrzen také na střední a severovýchodní Moravě (zde zasahující údolím až do oreofytika Moravskoslezských Beskyd), na Osoblažsku a Broumovsku, přičemž ve stejných oblastech, ale málokdy ve smíšených populacích, roste také *K. a. subsp. arvensis* a její kříženci s rovněž tetraploidní *K. kitaibelii*, tj. *K. ×posoniensis* (Kolář et al. 2009, Koutecký in Popelářová et al. 2011). V tomto příspěvku uvádíme překvapivý nálezy diploidních rostlin zavlčených v Bechyni; vzhledem k obtížnému určování ale nelze vyloučit, že zavlékání může být častější.

Morfologicky se oba poddruhy liší pouze několika kvantitativními znaky (délka zákrovních listů, délka nažek), přičemž v rozmezí variability se výrazně překrývají (Štěpánek l. c.). Mírně se liší i doba květu, diploidní rostliny rozkvétají asi o 14 dní dříve; velmi časně kvetení již na konci dubna také bylo impulsem ke sběru chrastavce v Bechyni. V každém případě je ale nutné pro potvrzení určení spočítat chromosomy nebo změřit velikost genomu metodou průtokové cytometrie.

41. Střední Povltaví, Bechyně (6652d): ruderalní trávník u autobusového nádraží v sv. části města, 49°18'07,5"N, 14°28'35,1"E (GNSS), 415 m n. m., desítky rostlin (leg. P. Koutecký 27. 4. 2019, CBFS), FCM, diploidní rostliny (2n ~ 2×), plošně byla ověřena u dvou rostlin měřením velikosti genomu pomocí průtokové cytometrie: metodika viz Kolář et al. (2009), standard *Bellis perennis*, poměr vzorek/standard 2,25 při barvení fluorochromem DAPI.

Petr Koutecký

***Lunaria rediviva* – měsíčnice vytrvalá**

nový C3 druh pro fytochorion – adventivní výskyt

Měsíčnice vytrvalá je charakteristický druh údolních a vrcholových suťových lesů. V jižní části Čech se vyskytuje na Šumavě, v Šumavsko-novohradském podhůří, ve Středním Povltaví, na Českomoravské vrchovině a v Moravském podhůří Vysočiny. V Šumavsko-novohradském podhůří se

vyskytuje roztroušeně a byla zaznamenána ve fytochorionech Horní Pootaví, Volyňské, Libínské, Chvalšinské a Českokrumlovské Předšumaví, Blanský les, Kaňon Malše a Soběnovská vrchovina. Z Novohradského podhůří, kam spadá nově nalezená lokalita, nebyla doposud udávána. Lokalita je pravděpodobně druhotná. Nasvědčuje tomu biotop, kterým je běžný kulturní les na mírném svahu. Populace navíc roste v těsné blízkosti chatek letního tábora.

37p. Novohradské podhůří, Žumberk (u Žáru) (7154c): za chatkami letního tábora v lese asi 800 m sz. od kostela v obci, 48°48'00,2"N, 14°40'26,6"E (www.mapy.cz), 530 m n. m., desítky jedinců na ploše asi 50 m² (not. M. Lepší 29. 5. 2019).

Martin Lepší

Myosotis sparsiflora – pomněnka řídkokvětá

nový C3 druh pro fytochorion, upřesnění a doplnění Červené knihy

Pomněnka řídkokvětá je rostlina vlhkých až mezofilních lesů a příležitostně bývá zavlékána do parků a zámeckých zahrad. Do jižní části Čech proniká především podél Vltavy ze středních Čech, kde je výrazně hojnější. Směrem na jih lokalit rychle ubývá nebo místy zcela chybí. Z jihočeských fytochorionů byla dosud známa pouze z Blatenska, Horažďovicka, Strakonických vápenců, Volyňského Předšumaví, Středního Povltaví, Písecko-hlubockého hřebene, Budějovické pánve a Českokrumlovského Předšumaví (Koutecký in Lepší P. et al. 2013). Z Českokrumlovského Předšumaví je udávána v první polovině 19. století ze Zlaté Koruny (Jungbauer 1842) a po roce 2000 z Dívčího Kamene (Koutecký l. c.). K údaji od Dívčího Kamene doposud chyběly podrobnější informace a v loňském roce byla opět nalezena po 177 letech ve Zlaté Koruně. Je pravděpodobné, že všechny tři záznamy jsou druhotného charakteru, neboť druh se v lesích podél Vltavy nevyskytuje.

37k. Křemžské hadce, Holubov (7152a): okraj louky podél cesty k Dívčímu Kameni asi 1,65 km vých. od budovy železniční stanice v obci, vlhčí typ mezofilní louky, asi 15 ex., 48°53'31"N, 14°20'49"E, 455 m n. m. (leg. P. Lepší 13. 5. 2019, CB).

37l. Českokrumlovské Předšumaví, Zlatá Koruna (7152a): neudržovaný okraj zídky plotu u tělocvičny asi 150 m záp. od kostela několik ex., 48°51'19"N, 14°22'08"E, 465 m n. m. (leg. P. Lepší & J. Sladký 24. 5. 2019, CB). – Holubov (7152a), přírodní rezervace Dívčí kámen, pata severní části granitového skalního ostrohu, 48°53'24,7"N, 14°21'23,1"E (www.mapy.cz), 430 m n. m. (not. M. Lepší & D. Zelený 2005, 2007), viz Zelený & Lepší M. (2005).

Petr Lepší

Nymphaea candida – leknín bělostný

nová lokalita C1 druhu

Podrobně bylo rozšíření leknínů v jižní části Čech zpracováno před 10 lety (Vydrová & Grulich 2010), z něj vychází i text v Červené knize (Vydrová in Lepší P. et al. 2013). V Kaplickém mezihorí byl druh dosud zaznamenán v tůni u Malše jz. od obce Tichá a ve více rybnících mezi Jaroměř a Hodonicemi (PLADIAS 2020).

Nová lokalita leknínu byla nalezena nedaleko Dolní Drkolné u Vyššího Brodu. V rybníčku, který viditelně není intenzivně rybářsky využíván, se vedle leknínu vyskytoval ještě *Potamogeton natans* a *Ranunculus peltatus*, v pobřežních porostech *Alisma plantago-aquatica*, *Equisetum fluviatile*, *Glyceria fluitans*, *Lycopus europaeus*, *Sparganium erectum* a *Typha latifolia*.

37n. Kaplické mezihorí, Dolní Drkolná (u Vyššího Brodu) (7452a): malý rybníček v olšině na okraji lesa 350 m sv. od smyčky autobusů v osadě, 48°35'48,7"N, 14°21'22,1"E (www.mapy.cz), 640 m n. m., 5 trsů (not. A. Vydrová 4. 6. 2019).

Alena Vydrová

Ophioglossum vulgatum – hadí jazyk obecný

nová lokalita C1 druhu

Hadí jazyk obecný se v jižní části Čech vyskytoval vždy vzácně a často přechodně. Dosud byl

v jižní části Čech zaznamenán v 37 kvadrantech středoevropského síťového mapování, v nichž byl po roce 2000 výskyt potvrzen jen ve 14 z nich (Ekrt in Kaplan et al. 2017).

V širším okolí Křemže existuje jeden historický a jeden současný výskyt hadího jazyku. V roce 1949 ho na loukách na levém břehu Křemžského rybníka našel J. Vaněček (Ekrt l. c.) a v roce 2002 na pomezí vlhké louky a olšiny u Hradců M. Kubešová (Kubešová in Hadinec et al. 2004). Na druhé z lokalit roste dosud. Nově nalezená lokalita byla objevená na exkurzi během setkání botaniků AOPK ČR. V přírodní památce v podmáčené pcháčové louce rostlo přibližně 100 exemplářů na ploše asi 20 × 20 m.

37k. Křemžské hadce, Křemže (7051d): přírodní památka Mokřad u Borského rybníka, ve střední části, asi 120 m jv. od budovy železniční stanice Křemže, 48°54'15,1"N, 14°19'57,7"E (www.mapy.cz), 515 m n. m., asi 100 ex. (not. Z. Musil et al. 23. 5. 2019).

Zdeněk Musil & Petr Lepší

***Orchis purpurea* – vstavač nachový (obr. 8)**

nový C1 druh pro fytochorion

Vstavač nachový má v České republice centrum rozšíření v termofytiku Čech, především v oblasti Džbánů, Českého krasu a Východního Polabí. Jinde je vzácný nebo zcela chybí. Na Moravě roste pouze vzácně ve střední a jihovýchodní části. Vyhledává světlé teplomilné lesy, lesní lemy, křoviny a travnaté stráně na vápnatých půdách (Kubát in Štěpánková 2010). V jižní části Čech se vyskytuje velmi vzácně ve vápencových fytochorionech. Doposud byl zaznamenán pouze na třech lokalitách. Na vrchu Moučanka na Sušicko-horažďovických vápencích, u Milčic u Sušice v Horním Pootaví a na vrchu Opolenec u Sudslavic na Čkyňských vápencích (Paulič & Chán in Lepší P. et al. 2013). Pouze poslední zmíněná lokalita existuje dodnes (not. M. Lepší et al. 2019). Na Moučance roste jediná rostlina, na zbývajících dvou jihočeských lokalitách se vyskytovalo pouze několik rostlin. Na nově objevené lokalitě byl nalezen jediný exemplář. Po domluvě s majitelem sadu byla rostlina oplocena, aby byla ochráněna před okusem nebo pokosením a mohla se vysemenit.

37l. Českokrumlovské Předšumaví, Březí (u Kamenného Újezdu) (7052d): sad asi 400 m vsv. od středu osady, 48°54'54,1"N, 14°25'40,2"E (GNSS), 425 m n. m., jeden jedinec (not. J. Válek & J. Grešl 21. 5. 2019, not. & foto J. Blažej & M. Klimeš 24. 5. 2019).

Martin Lepší

***Panicum dichotomiflorum* – proso vidlicokvětě**

nový adventivní druh pro jižní část Čech

Tento druh je původní ve východní polovině USA, v severním Mexiku a na Antilách. S postupující synantropizací krajiny vznikl rozlehlý druhotný areál. V USA druh roste na vlhkých půdách, podél vodních toků a jako plevel na pustých místech a na obdělávaných půdách. V USA bývá častým plevem v kukuřici a sóji (Jehlík 1998).

Z východní poloviny USA se druh rozšířil téměř do celých Spojených států, dále do jihovýchodní Kanady, Karibské oblasti, Střední a Jižní Ameriky, na ostrovy v Tichomoří, Nový Zéland, do východní Asie, Bangladéše, na Střední Východ, do Zakavkazska a dále do Evropy. Roste v Belgii, Bělorusku, České republice, Dánsku, Finsku, Francii, Chorvatsku, Itálii, Lichtenštejnsku, Litvě, Lotyšsku, Maďarsku, Německu, Nizozemsku, Polsku, Rakousku, Rumunsku, Rusku, Řecku, Slovensku, Švédsku, Švýcarsku, na Ukrajině a ve Velké Británii. Nejstarší údaj o adventivním výskytu druhu v Evropě je záznam z roku 1889 z Brém. Do Evropy byl druh zavlékán s vlnou a šířen s vlnových odpadem, olejninami, obilím, krmivem, osivem a ptačím zobem. V severní části střední Evropy a v severní Evropě se druh vyskytuje jen přechodně, v jižní části střední Evropy a v jižní Evropě zdomácňuje. Zcela zdomácnělý je místy v jihovýchodní Francii a v Itálii. Ve střední Evropě ho nalezneme na druhotných stanovištích v městských sídlech, zejména v kolejistích na železničních nádražích, přístavech, na dvorech průmyslových závodů, u obilních sil, na rumištích a skládkách. V posledních desetiletích roste stále častěji i v polních kulturách, a to zejména v kukuřici, v níž se stává obtížným plevem (Jehlík l. c.).

Obr. 8 – Jeden exemplář kriticky ohroženého vstavače nachového (*Orchis purpurea*) byl nalezen v sadu nedaleko Březí u Kamenného Újezda nedaleko Českých Budějovic (foto M. Klimeš 2019).

Fig. 8 – *Orchis purpurea* is a critically endangered species in South Bohemia. One specimen has been found in an orchard by the settlement of Březí near the village of Kamenný Újezd southwest of České Budějovice (photo by M. Klimeš 2019).

Na území České republiky byl druh nalezen poprvé v roce 1970 v Kolíně. V současnosti se vyskytuje na asi 20 lokalitách ve středních a severních Čechách a pravděpodobně jen přechodně na jedné lokalitě ve východních Čechách (Jehlík l. c.). V jižní části Čech nebylo proso vidlicokvěté dosud zaznamenáno.

37e. Volyňské Předšumaví, Frymburk (6748a): obnažené dno v jv. části rybníka Rábský 2 km sv. od obce, 49°15'25,8"N, 13°43'56,9"E (www.mapy.cz), 474 m n. m., jeden velký, bohatě rozvětvený trs (leg. R. Paulič & P. Kúr 22. 9. 2018, herb. Paulič).

Radim Paulič

***Papaver dubium* – mák pochybný**

nový C4 druh pro fytochorion

Centrum rozšíření máku pochybného leží v nižších polohách jižní části Čech, kde se vyskytuje roztroušeně, místy však vzácně jako plevel v polích a na ruderálních a narušovaných místech. Do vyšších poloh je vzácně zavlečán, především podél komunikací. Údaje o jeho výskytu chybějí ze

7 fytochorionů Šumavsko-novohradského podhůří (Nezdické vápence, Libínské Předšumaví, Kaňon Malše, Soběnovská vrchovina, Vyšebrodsko, Křemžské hadce, Blanský les), Purkareckého kaňonu, Sedlčansko-milevské pahorkatiny, Čertova břemene, Moravského podhůří Vysočiny, 4 fytochorionů Šumavy (Javorník, Trojmezenská, Želnavská a Svatotomášská hornatina), Novohradských hor a Jihlavských vrchů. Vzhledem k úbytku lokalit a vzácnému výskytu v některých oblastech je považován za potenciálně ohrožený druh jihočeské flóry (Lepší P. et al. 2013). Nicméně v posledních letech se zdá, že výskyt druhu je v nižších polohách stabilní nebo se dokonce jeho populace zvětšují. Nižze uvedená lokalita představuje první záznam druhu ve fytochorionu Vyšebrodsko.

37m. Vyšebrodsko, Výšší Brod (7351d): v kolejišti asi 260 m jv. od železniční stanice, 48°37'18,7"N, 14°18'40,8"E (GNSS), 560 m n. m., dvě rostliny (leg. M. Lepší 31. 5. 2019, CB 86487).

Martin Lepší

***Petrorhagia saxifraga* – hvozdíček lomikamenovitý**

nová lokalita vzácného adventivního druhu

Hvozdíček lomikamenovitý je submediteránní druh rozšířený v jižní Evropě, severní Anatolii a Zakavkazí až po severní Írán (Meusel et al. 1965). Jeho původnost v České republice je vzhledem k výskytu na vysloveně antropogenních nebo člověkem ovlivněných stanovištích (píščiny, kamenité svahy, narušené suché trávníky apod.) sporná – druh by snad mohl být původní na nejj jižnější Moravě (Šourková in Hejny & Slavík 1990); na sousedním Slovensku (Štrba in Goliášová & Michaluková 2012) a v Rakousku (Fischer et al. 2008) je již považován za původní. V České republice jsou zaznamenávány jednotlivé a obvykle jen přechodné výskyty v teplých a mírně teplých oblastech (Šourková l. c., PLADIAS 2020). Z jižní části Čech dosud pochází pouze několik údajů, poslední z doby před devadesátí lety: Třeboň (přelom 18.–19. stol., autoři údajů W. B. Seidl a I. F. Tausch, viz Čelakovský 1871), Tábor (leg. R. Hampl 1890 PRC, viz PLADIAS 2020; nález později publikoval Rohlena 1926), Rudolfovo u Jindřichova Hradce (autor údaje E. Khek) a u zámku v Jindřichově Hradci (A. Rundensteiner; obojí publikuje Čelakovský 1881) a u Jindřichova Hradce (leg. J. Pačes 1929 ROZ, viz PLADIAS 2020).

38. Budějovická pánev, České Budějovice (7052b): sídliště Máj, ulice Dubenská, trávník v sousedství dětského hřiště (u kanálu) asi 160 m záp. od křižovatky s ulicí M. Horákové, 48°58'51,7"N, 14°26'20,8"E (www.mapy.cz), 395 m n. m., jeden trs (leg. P. Koutecký 31. 8. 2019, CBFS).

Petr Koutecký

***Pilosella aurantiaca* – chlupáček oranžový**

nový C4 druh pro fytochorion – adventivní výskyt

Chlupáček oranžový je považován za původní druh jihočeské flóry pouze na území Šumavských plání. Ve zbývajících, především níže položených oblastech je s jistotou pouze zdomácnělý (Chrtek in Lepší P. et al. 2013). Zplaňuje zejména ze zahrad, kde je s oblibou pěstován pro okrasu. Sekundární původ má i níže uvedený záznam o výskytu druhu v Kaplickém mezihoří.

37n. Kaplické mezihoří, Výšší Brod (7452a): 1,9 km jv. od obce Studánky, krátkostébelné druhově bohaté svahové louky, na dvou mikrolokalitách: 48°34'32,6"N, 14°20'31,4"E (www.mapy.cz), 635 m n. m., roztroušeně (not. J. Janáková 14. 6. 2019) a 48°34'32,6"N, 14°20'15,0"E (www.mapy.cz), 670 m n. m., roztroušeně (leg. J. Janáková 18. 7. 2012, CB, not. J. Janáková 14. 6. 2019).

Jana Janáková

***Sagittaria latifolia* – šípátka široolistá**

tři nové lokality vzácného adventivního druhu

Šípátka široolistá je původní v Severní Americe. V České republice jde o naturalizovaný neofyt (Pyšek et al. 2012), který se zde šíří od poloviny 20. století (nejstarší herbářový doklad zplněných

rostlin je od Pardubic z roku 1945, v okolí Pardubic byl ale pěstován již ve 30. letech minulého století, viz Sutorý (2006). V současnosti se v České republice vyskytuje řídce roztroušeně, zejména v okolí větších řek, ale i u menších rybníků, slepých ramen apod., přičemž u některých údajů nelze s jistotou říct, zda jde o zplanělé nebo vysazené rostliny (Hroudová in Kaplan et al. 2017).

V jižní části Čech je uváděn výskyt z Hornovltavské kotliny u Nové Pece, Vyšebrodka z břehů Vltavy u Rožmberka nad Vltavou, Kaplického mezihoří z břehů Vltavy (několik míst v okolí Nahorán a Zátone), Blanského lesa v Trísově a Budějovické pánve u Protivína a Homolí (Hroudová l. c., Čurnová & Lepší M. in Lepší M. & Lepší P. 2018). Výskyt v Trísově ale s jistotou pochází z výsadby (Vydrová 1997). Zde jsou uvedeny lokality ve čtyřech fytochorionech, odkud (resp. z jejich jihočeské části) výskyt šípátky širolisté dosud nebyl publikován. Lokalita na břehu Vltavy u Všeměř leží po proudu od již dříve známých výskytů a ukazuje na postupné šíření druhu podél Vltavy.

371. Českokrumlovské Předšumaví, Všeměry (u Přídolí) (7251d): pravý břeh Vltavy asi 0,6 km jíz. od vsi a asi 400 m proti proudu od mostu pod vsí, 48°44'08,6"N, 14°19'57,7"E (www.mapy.cz), 500 m n. m. (leg. P. Koutecký 6. 8. 2019, CBFS).

39. Třeboňská pánev, Veselí nad Lužnicí (6854a): Bechyňský potok v ulici Na Potoce, pod mostem ve Weisově ulici, 49°11'19,4"N, 14°41'41,9"E (GNSS), 410 m n. m. (leg. P. Koutecký & V. Dolejšek 16. 6. 2019, CBFS).

41. Střední Povltaví, Hnojná Lhotka (u Slap) (6553d): levý břeh Lužnice na západní straně zákrutu řeky v úseku mezi Kvěchovým a Matoušovským mlýnem, 49°24'43,1"N, 14°36'16,0"E (GNSS), 380 m n. m., bohatý porost (leg. & foto D. Abazid 27. 5. 2018 SOB 20799). – Malšice (6653a): levý břeh Lužnice naproti rekreačnímu středisku Řepeč, asi 49°23'13,1"N, 14°33'38,0"E (www.mapy.cz), 375 m n. m., 2 listy u kmene padlého do řeky (not. & foto D. Abazid 2. 6. 2019).

67. Českomoravská vrchovina, Matějovec (u Českého Rudolce) (6957b): východní pobřeží Březnového rybníka asi 150 m sz. od kostela v Matějovci, 49°03'48,7"N, 15°15'53,2"E, 640 m n. m. (not. K. Boublík 17. 10. 2018); podle sdělení místních obyvatel jde pravděpodobně o výsadbu (druh byl prý vysazen též na břehu Matějoveckého potoka na zahradě blízkého domu č. p. 70, D. Abazid in verb. 2020).

Petr Koutecký

Saxifraga tridactylites – lomikámen trojprstý

nový C2 druh pro dva fytochoriony – adventivní výskyt

Druh patří v jižní části Čech mezi kalcifyty, jeho původní lokality byly zaznamenány na Sušicko-horažďovických a Nezdických vápencích a na vápencové vložce u Orlíka nad Vltavou ve Středním Povltaví. V posledních letech se však velmi rychle adventivně šíří na železničních tratích (Paulič in Lepší P. et al. 2013, Lepší M. & Paulič in Lepší M. & Lepší P. 2015). Ve dvou níže uvedených fytochorionech nebyl výskyt druhu dosud zaznamenán.

36a. Blatensko, Kovčín (6547d): železniční zastávka Kovčín asi 0,5 km jv. od středu obce, v kolejišti, 49°24'49,1"N, 13°36'47,1"E (www.mapy.cz), 509 m n. m., vzácně, společně s *Draba muralis* a *Microthlaspi perfoliatum* (not. R. Paulič 14. 4. 2018). – Olšany (6547d): na železniční trati 750 m sz. od středu obce, 49°24'16,9"N, 13°37'03,1"E (www.mapy.cz), 514 m n. m. (not. R. Paulič 14. 4. 2018).

42b. Tábořsko-vlašimská pahorkatina, Branice (6552c): železniční stanice Branice, v kolejišti, 49°24'11,2"N, 14°20'46,9"E (www.mapy.cz), 484 m n. m., hojně (leg. R. Paulič 7. 4. 2019, herb. Paulič).

Radim Paulič

Schoenoplectus tabernaemontani – skřípinec Tabernaemontanův (obr. 9)

nový C1 druh pro fytochorion

Skřípinec Tabernaemontanův je v květeně jižní části Čech velmi vzácným druhem. Dosud byl zaznamenán pouze na třech lokalitách: v Třeboňské pánvi na břehu rybníka u Pístiny na konci 19. století

Obr. 9 – Skřípinec Tabernaemontanův (*Schoenoplectus tabernaemontani*) je velmi vzácným druhem jihočeské květeny. Byl nalezen na dně bývalého vápencového lomu na Pacově hoře u Dolních Hořic na Táborsku (foto P. Lepší 30. 7. 2019).

Fig. 9 – *Schoenoplectus tabernaemontani* is a very rare species in South Bohemia. It has been found on the bottom of a former calcareous quarry on Pacova hora hill by the village of Dolní Hořice near Tábor (photo by P. Lepší 30. 7. 2019).

a na břehu rybníka Velký Tisý u Lomnice nad Lužnicí v polovině 20. století a v Českokrumlovském Předšumaví na zarůstajícím malém rybníku u Českého Krumlova na začátku 21. století (Koutecký in Lepší P. et al. 2013). Všechny tři lokality však již patrně zanikly.

Níže popsaný výskyt je novodobý, neboť lom na Pacově hoře byl uzavřen teprve v roce 1998 (Krejča & Šiška 2005). V prostoru lomu od té doby probíhá samovolná sukcese a zdá se, že je vhodným místem pro výskyt vzácných druhů. Dokládá to jediný známý výskyt přesličky *Equisetum variegatum* v jižní části Čech, která je z lomu známa od roku 2010 a dnes tam vytváří bohatou populaci (Grulich & Šiška in Hadinec & Lustyk 2011). Z 1. 8. 2010 pochází i první pozorování skřípince (Šiška 2010 in NDOP 2020), vzhledem k obtížnému přístupu k jeho porostu byl však zaznamenán jako *Schoenoplectus lacustris*. Původ výskytu skřípince Tabernaemontanova lze jen obtížně odhadnout, nabízí se spontánní zanesení vodním ptactvem nebo návštěvníky lomu (lom je součástí vycházkové trasy v okolí turisticky atraktivní Chýnovské jeskyně). Skřípinc roste přibližně uprostřed vodní hladiny a přístup až k němu byl umožněn díky suchu v roce 2019, kdy hladina ustoupila asi o 30 m. Budoucnost lokality závisí na rychlosti sukcese, případně jejím managementu a dostatku atmosférických srážek.

42b. Táborsko-vlašimská pahorkatina, Dolní Hořice (6554d): dno bývalého vápencového lomu asi 120 m sz. od vrcholu Pacovy hory (kóta 587 m), uprostřed lomového jezírka, 49°25'55"N, 14°49'53"E (www.mapy.cz), 520 m n. m., porost 6 × 6 m (leg. P. Lepší 30. 7. 2019, CB).

Petr Lepší

Senecio vernalis – starček jarní

tři nové lokality vzácného adventivního druhu

Starček jarní patří v jižní části Čech k velmi vzácně zavlékaným druhům. Byl zaznamenán u Bělčic a Dobšic na Blatensku, v Českých Budějovicích v Budějovické pánvi, mezi Záříčím a Meznou, u Lžína, Nové Vsi, Dírné a Soběslavi v Třeboňské pánvi, u Rybovy Lhoty v Táborsko-vlašimské pahorkatině, poblíž nádraží v Lipce v Boubínsko-stožecké hornatině (Lepší M. & Chán in Chán et al. 2002) a v obci Zlatá Koruna v Českokrumlovském Předšumaví (Kolář et al. 2007). Na území jižní části Čech je jeho výskyt nestálý a efemérní.

38. Budějovická pánev, Čejetice (6750a): železniční stanice Čejetice, na okraji kolejiště, 49°15'05,2"N, 14°01'02,0"E (www.mapy.cz), 380 m n. m., jedna rostlina (leg. R. Paulič & J. Hlaváč 9. 4. 2019, herb. Paulič). – Dívčice (6851d): železniční stanice Dívčice, v kolejišti, 49°06'18,5"N, 14°18'08,0"E (www.mapy.cz), 396 m n. m., jedna rostlina (leg. R. Paulič 8. 5. 2018, herb. Paulič). – Záblatičko (u Dřítěně) (6851d): na železniční trati v samoty asi 0,8 km jv. od osady, 49°07'24,1"N, 14°16'41,1"E (www.mapy.cz), 398 m n. m., jedna rostlina (not. R. Paulič 8. 5. 2018).

Radim Paulič

Silaum silaus – koromáč olešníkovaný (obr. 10)

ověření lokality A2 druhu

Koromáč olešníkovaný byl v jižní části Čech nalezen pouze u Blatné (Čelakovský 1873) a Předního Poříčí u Břežnice (Chán & Štěpán 1964). Uváděný výskyt u Českých Budějovic (Chán 1999, Lepší P. et al. 2013) je mylný, neboť herbářový doklad z lokality je ve skutečnosti *Peucedanum carvifolia* (Marek et al. in Lepší M. & Lepší P. 2016). Herbářově doložený, avšak pochybný údaj o výskytu druhu pochází od Velkých Hydčic (Marek l. c.).

Dle ústního sdělení V. Chána v roce 2005 byl druh na lokalitě u Předního Poříčí v době objevu v srpnu roku 1959 velmi hojný, a to do takové míry, že při jízdě na motocyklu bylo možno ze silnice vidět, jak je louka „celá žlutá“ od kvetoucího koromáče. V 90. letech 20. století se však druh na lokalitě nepodařilo ověřit (Chán 1999). Níže uvedená, po 60 letech ověřená lokalita je jediným recentním nalezištěm koromáče olešníkového v jižní části Čech. Navrhují přearazení z kategorie neznámý druh (A2) do kategorie kriticky ohrožený druh (C1) Červené knihy.

Obr. 10 – Koromáč olešnický (*Silaum silaus*) byl dosud považován za nezvěstný druh jihočeské květeny. V roce 2019 se ho podařilo ověřit na dřívě známé lokalitě na louce u Předního Poříčí u Březnice (foto R. Paulič 28. 7. 2019).
Fig. 10 – *Silaum silaus* has been considered a missing taxon in the South Bohemian flora. In 2019, it was confirmed at a previously known locality in a meadow near the village of Přední Poříčí near Březnice (photo by R. Paulič 28. 7. 2019).

35d. Březnické Podbrdsko, Březnice (6449b): louka pod silnicí asi 0,5 km jv. od osady Přední Poříčí, 49°34'12,5"N, 13°56'38,8"E (www.mapy.cz), 475 m n. m., asi 100 kvetoucích rostlin na ploše asi 10 × 10 m, společně s druhy *Galium boreale*, *Geranium pratense*, *Sanguisorba officinalis*, *Senecio aquaticus* aj. (leg. R. Paulič 28. 7. 2019, herb. Paulič).

Radim Paulič

***Thymus serpyllum* – mateřídouška úzkolistá** (obr. 11–12)

nové lokality a ověřené lokality C1 druhu

Mateřídouška úzkolistá má souvislý areál v severní Evropě od Nizozemska přes severní Německo, Polsko a Bělorusko do sz. části evropského Ruska. Roste také v jižním a středním Švédsku a jižním Finsku. Mimo souvislý areál se vyskytuje izolovaně v jihovýchodní Anglii, severovýchodní Francii, středním a jižním Německu, České republice, na Slovensku, v severovýchodním Rakousku a západním Maďarsku. V nejsevernější části areálu (severní Skandinávie, poloostrov Kola) navazuje na nominátní poddruh, který se vyskytuje u nás, *Th. s.* subsp. *tanaensis* (Hyl.) Jalas (Štěpánek & Tomšovic in Slavík 2000).

Thymus serpyllum je charakteristický psamofilní druh. Známy je z primárního bezleší písčín, písčivých skal, případně z okrajů nebo světlin světlých borových lesů. Obsazuje však i člověkem vytvořené písčiny nebo obnažené písčité substráty. Vyzaduje živinami chudé půdy se slabě kyselou až neutrální reakcí. Je diagnostickým druhem svazů *Corynephorion canescentis*, *Armerion elongatae* a *Festuco-Pinion sylvestris* a tříd *Koelerio-Corynephoretea* a *Festucetea vaginatae* (Štěpánek & Tomšovic l. c., Chytrý 2007, 2013).

V České republice byla zaznamenána v Českém i Panonském termofytku a vzácně v navazujících oblastech mezofytku, vždy však v oblastech s výskytem písků. Nejčastěji roste v Terezínské kotlině, Středočeské tabuli, Středním Polabí, Východním Polabí, Dolním Poorličí a Jihomoravských úvalech. Vzácně byla zaznamenána i mimo souvislejší oblasti výskytu – v Plzeňské pahorkatině a Třeboňské pánvi (Štěpánek & Tomšovic l. c., PLADIAS 2020).

Z jižní části Čech je známa pouze z Třeboňské pánve (Grulich in Lepší P. et al. 2013), kde byla zaznamenána především jižně od Veselí nad Lužnicí na 14 lokalitách. Z ostatních oblastí jižní části Čech existuje poměrně velké množství údajů (zejména v databázích) zapsaných pod jménem *Thymus serpyllum*, jedná se však zpravidla o údaje vztahující se k *Th. pulegioides*, která byla v minulosti uváděna pod jménem *Th. serpyllum* a se kterou mohla být v některých případech zaměňována. Např. údaj z Veselí nad Lužnicí (Višňák 1989) je determinací chyba (R. Višňák in verb. 2019).

V letech 2017–2019 Jihočeská pobočka ČBS provedla revizi historických lokalit mateřidoušky úzkolisté v Třeboňské pánvi (mapa na obr. 12; čísla odkazují na seznam lokalit uvedený níže). Podařilo se ověřit pouze 2 lokality – násep železniční tratě severně od Suchdola nad Lužnicí (11) a u osady Paříž (13). Nově byla objevena lokalita u Dvorů nad Lužnicí (15), u osady U Klikova (16), na jižním okraji Majdaleny (17) a několik nových mikrolokalit u osady Paříž (13).

Na všech potvrzených nebo nově objevených lokalitách byli nalezeni také kříženci s *Th. pulegioides* (viz níže). Na lokalitě na náspu železniční tratě severně od Majdaleny s dřívějším výskytem *Th. serpyllum* byl průzkumem potvrzen pouze výskyt křížence *Th. ×oblongifolius* (viz níže). *Thymus serpyllum* se na této lokalitě vyskytovala ještě v roce 1998 (leg. V. Chán et al. 1998, CB, Chán 1999). Seznam historických lokalit (uvedeno je původní neupravované znění lokalit):

- (1) Doňov, záp. od hráze ryb. Lickov, rok nálezů 1942 (Houfek 1952) – neověřeno.
- (2) Pleše, kamenité pahorky jz. od kóty 476 poblíž silnice do Vřesné, rok nálezů 1941 (Šťastný 1976) – neověřeno.
- (3) Vlkov, přesyp, rok nálezů 1941 (Šťastný 1976) – neověřeno.
- (4) Písky u Horusic blíž Veselí (Čelakovský 1883) – neověřeno.
- (5) na svahu písčité stráně na okraji borového lesa nedaleko mostu na silnici Stráž-Mláka, 440 m, dnes za hranicemi J (Houfek 1952) – neověřeno.
- (6) Rožmberk, waterward side of the dam, 200 m eastward from the outlet [návodní strana hráze 200 m jihovýchodně výpusti], rok nálezů patně 1985 (Hejný 1988) – neověřeno.
- (7) Lužnice u Třeboně: pravý svah zářezu tratě na 39,9 km želez. tratě Č. Helenice – Veselí n. L., 1 km sz. od žel. zastávky Lužnice, 1 km záp. od Lužnice, 1 km vých. od hráze Velkého Tisého, v sousedství chráněného železničního přejezdu a strážního domku Lužnice čp. 69, 430 m n. m. (Jeník 1975) – neověřeno.
- (8) Wittingau, Waldgraben nächst Einschicht „Kohout“ (W)! [lesní strouha u samoty Kohout] (Čelakovský 1888); Třeboň, na písčinách u Kohouta (A. Wiedmann 17. 7. 1888, CB 48406) – neověřeno.
- (9) Třeboň, na mezi u cesty na Nových řekách (R. Kurka 29. 7. 1946, CB 6615/7) – neověřováno z důvodu široké lokalizace.
- (10) na náspu železniční tratě severně Majdaleny, rok nálezů 1944 (R. Kurka 12. 9. 1944, CB6619/10 a mnoho dalších dokladů), naposledy v roce 1998 (V. Chán, V. Žila & R. Kurka 28. 7. 1998, CB 70963; Chán 1999) – neověřeno (na lokalitě jen *Th. ×oblongifolius*).
- (11) na náspu železniční tratě severně Suchdola nad Lužnicí, rok nálezů 1999 (R. Černý 6. 6. 1999, CB 48407 a R. Kurka 6. 7. 1999, CB 48404); Suchdol nad Lužnicí (CHKO Třeboňsko), při žel. trati ca 2,7 km S od žel. stanice, svah příkopu, terasový šterkopísek (not. K. Boublík 18. 5. 2004; PLADIAS 2020); Suchdol nad Lužnicí: Z násep tratě ČD směrem k pískovně Cep II, 30 m Z od silnice vedoucí z Majdaleny do Suchdola, hojně na svahu v délce cca 50 m podél trati a na sešlapaných místech podél cestiček (J. Blahovec 5. 11. 2011; PLADIAS 2020) – ověřeno.
- (12) Františkov, okraj písč. cesty nad levým břehem Dračice, rok nálezů 1961 (R. Kurka 19. 8. 1961, CB 48405 a CB 6615/8); terasa Dračice proti Františkovu (S. Kučera 25. 5. 1965, CB 18261);

Obr. 11 – Kriticky ohrožená mateřídouška úzkolistá (*Thymus serpyllum*) roste v jižní části Čech pouze na písčinech Třeboňské pánve. Byla nalezena např. na okraji lesa u osady Paříž u Suchdola nad Lužnicí (foto M. Štech 22. 7. 2017).

Fig. 11 – *Thymus serpyllum* is a critically endangered species of the South Bohemian flora and it is confined to sandy soils in the Třeboň basin. It has been found at the edge of a forest close to the settlement of Paříž near Suchdol nad Lužnicí (photo by M. Štech 22. 7. 2017).

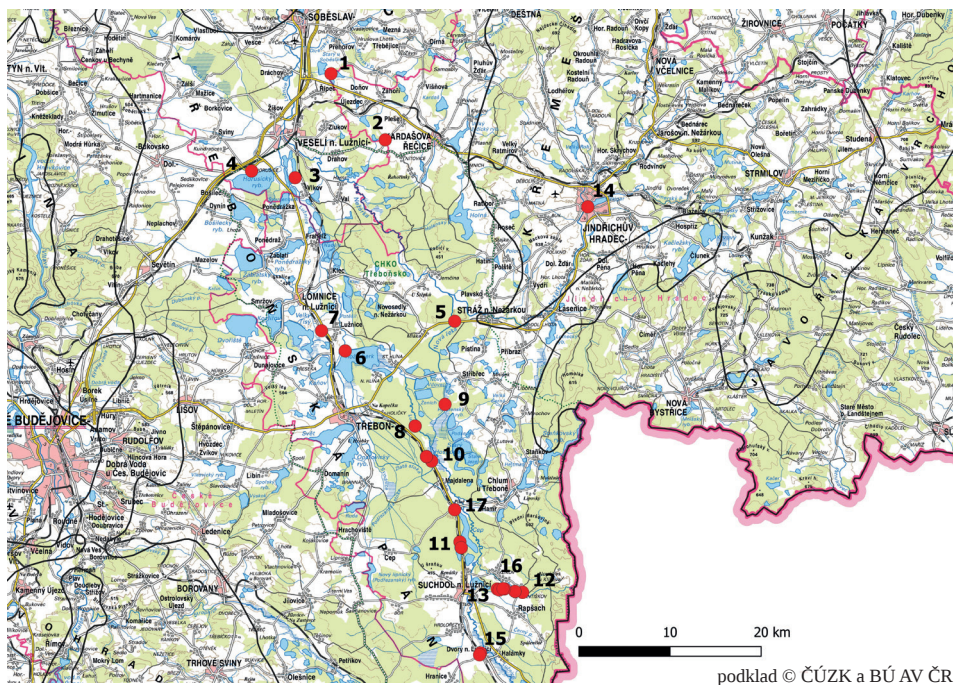
Suchdol nad Lužnicí, písčiny pod terasou nad Klikovem (S. Kučera 25. 5. 1965, CB 18262); nad levým břehem Dračice u Františkova (R. Kurka 28. 6. 1998, CB 48393 a V. Chán, V. Žíla & R. Kurka 28. 7. 1998, CB 70961); Vitorazko, Písečný přesyp na levém břehu Dračice 0,5 km Z od osady Františkova u Klikova (R. Slaba 6. 5. 1972, CB 9662/1) – neověřeno.

(13) Paříž, chalupa vlevo od silnice Malá Tušťská písčinná – Paříž (not. K. Boublík & T. Černý 18. 5. 2004); Paříž, u 2. domu směrem od Malé Tušťské písčinné (not. K. Boublík a T. Černý 20. 5. 2004) – ověřeno.

(14) Schmid'sche Anhöhe bei Neuhaus (R)! [Schmidův vrch/vyhlička u Jindřichova Hradce] (Čelakovský 1889, Houfek 1952). Nejistý údaj s neznámou lokalizací – neověřováno.

Trvalý výskyt druhu na území jižní části Čech nepovažujeme za příliš perspektivní, neboť na všech v současnosti existujících lokalitách byly pozorovány pouze jednotlivé nevelké polykormony nebo jen několik málo drobných porostů. Druh navíc roste pouze na biotopech, které jsou z dlouhodobého pohledu nestabilní – předzahradky a záhumenky v blízkosti obydlí, násypy a zářezy železniční tratě nebo okraje cest. Dalším ohrožujícím faktorem je častá hybridizace s *Th. pulegioides*. Proto druh považujeme za kriticky ohroženou rostlinu jihočeské květeny, což je v souladu s Červenou knihou (Lepší P. et al. 2013).

Vzorky *Th. serpyllum* a *Th. ×oblongifolius* byly měřeny průtokovou cytometrií se standardem *Solanum pseudocapsicum* a s použitím fluorescenčního barviva DAPI (4',6-diamidin-2-fenylindol). Bylo zjištěno, že *Th. serpyllum* má o asi 20 % menší relativní velikost genomu než *Th. pulegioides*.

Obr. 12 – Mapa ověřovaných lokalit mateřidoušky úzkolísté (*Thymus serpyllum*). Čísla lokalit viz text.

Fig. 12 – Map of verified localities of *Thymus serpyllum*. See text for numbers of localities.

Kříženci mají intermediární velikost genomu a zřejmě nedochází ke zpětné hybridizaci. Tato skutečnost byla využita při nezávislém potvrzení *Th. serpyllum* a rozlišení morfologicky značně podobných hybridů *Th. ×oblongifolius* (viz níže).

39. Třeboňská pánev, (11) Suchdol nad Lužnicí (7055c): podél železnice asi 3 km ssz. od železniční stanice ve městě, křovinatý zářez železnice, 48°55'46,5"N, 14°52'35,9"E (GNSS), 450 m n. m., roztroušeně (leg. M. Lepší et al. 22. 7. 2017, CB 85132), FCM. – Suchdol nad Lužnicí (7055c): podél železnice asi 2,9 km ssz. od železniční stanice ve městě, křovinatý zářez železnice, 48°55'41,9"N, 14°52'37,4"E (GNSS), 450 m n. m., roztroušeně (leg. M. Lepší et al. 22. 7. 2017, CB 85133), FCM. – Suchdol nad Lužnicí (7055c): podél železnice asi 3,1 km ssz. od železniční stanice ve městě, křovinatý zářez železnice, 48°55'47,8"N, 14°52'35,5"E (GNSS), 450 m n. m., roztroušeně (leg. M. Lepší et al. 22. 7. 2017, CB 85134), FCM. – **(13)** Rapšach (7155b): osada Paříž, travnatá cesta mezi domy č. p. 201 a 53 asi 1,35 km jvv. od kostela Panny Marie Sněžné v Klikově, 48°53'43"N, 14°55'14"E (www.mapy.cz), 460 m n. m., 1 ex. (leg. P. Lepší & K. Boublík 3. 8. 2019, CB). – Rapšach (7155b): osada Paříž, trávník před domem č. p. 64 asi 1,35 km jvv. od kostela Panny Marie Sněžné v Klikově, 5 ex., 48°53'43"N, 14°55'17"E (www.mapy.cz), 460 m n. m. (leg. P. Lepší & K. Boublík 3. 8. 2019, CB), FCM. (K této lokalitě se vztahuje fytoecnologický snímek níže.) – Tuš (u Suchdola nad Lužnicí) (7155a): blízko domu č. p. 19 v osadě Paříž již. od Klikova, vřesoviště, 48°53'42,4"N, 14°54'54,9"E (GNSS), 455 m n. m., vzácně (leg. K. Boublík et al. 22. 7. 2017, CB 85127), FCM. – **(15)** Dvory nad Lužnicí (7155a): rozvolněný trávník při železnici 220 m jvv. od vlakové stanice v obci, 48°51'11,6"N, 14°53'55,1"E (www.mapy.cz), 460 m n. m., rozvolněný polykormon o ploše asi 1 m² (leg. J. Janáková 8. 8. 2017, CB 85077), FCM. – Dvory nad Lužnicí (7155a): výslunný svah u statku č. p. 149 asi 0,25 km již. od železniční zastávky Dvory nad Lužnicí, písčité podloží, 48°51'10,0"N, 14°53'48,8"E, 461 m n. m., vzácně (leg. R. Paulič,

P. Lepší & K. Boublík 21. 7. 2018, herb. Paulič). (K této lokalitě se vztahuje fytoocenologický snímek níže.) – (16) Tuš' (u Suchdola nad Lužnicí) (7055c): osada U Klikova, blízko domu č. p. 95, travnatý okraj lesa, 48°54'03,0"N, 14°54'19,4"E (GNSS), 450 m n. m., vzácně (leg. M. Lučanová et al. 23. 7. 2017, CB 85143), FCM. – (17) Majdalena (7055c): krátkostébelný trávník na náspu trati ca 610 m jv. od budovy železniční stanice, 48°56'45,2"N, 14°52'21,1"E (GNSS), 445 m n. m., 4 drobné porosty (leg. M. Lepší & L. Zdařil 28. 5. 2020, CB 87153), FCM.

Na dvou lokalitách byla vegetace s mateřídouškou úzkolistou dokumentována fytoocenologickými snímky:

(13) Rapšach, osada Paříž, trávník na šterkopísku před domem č. p. 64, 48°53'43,2"N, 14°55'16,9"E (www.mapy.cz), plocha 9 m², 460 m n. m., již. expozice, sklon 1°, datum 3. 8. 2019, zapsali K. Boublík & P. Lepší, číslo snímku v České národní fytoocenologické databázi (Chytrý & Rafajová 2003): 348550, společenstvo svazu *Hyperico perforati-Scleranthion perennis*. E₁ 30%, E₀ 20%. E₁: *Festuca filiformis* 2b, *Pilosella officinarum* 2m, *Rumex acetosella* +, *Scleranthus perennis* +, *Thymus serpyllum* +, *Agrostis capillaris* r, *Luzula campestris* r.

(15) Dvory nad Lužnicí, svah u statku asi 280 m záp.–zsz. od kostela Nanebevzetí Panny Marie, 48°51'10,05"N, 14°53'48,93"E (www.mapy.cz), plocha 6 m², 460 m n. m., již. expozice, sklon 10°, datum 21. 7. 2018, zapsal K. Boublík et al., číslo snímku v České národní fytoocenologické databázi (Chytrý & Rafajová 2003): 348526, společenstvo svazu *Hyperico perforati-Scleranthion perennis*. E₁ 65%, E₀ 40%. E₁: *Pilosella officinarum* 3, *Agrostis capillaris* 1, *Festuca ovina* 1, *Thymus pulegioides* 1, *Dianthus deltoides* +, *Knautia arvensis* +, *Luzula campestris* +, *Pimpinella saxifraga* +, *Poa pratensis* agg. +, *Rumex acetosella* +, *Thymus serpyllum* +, *Thymus* cf. *×oblongifolius* +, *Trifolium arvense* +, *T. pratense* +, *T. pratense* +, *Carex* sp. r, *Festuca brevipila* r, *Hypochaeris radicata* r, *Leontodon hispidus* r, *Plantago lanceolata* r, *Trifolium repens* r, *Vicia angustifolia* r.

Petr Lepší, Martin Lepší, Jana Janáková, Milan Štech & Karel Boublík

***Thymus × oblongifolius* (*Th. pulegioides* × *Th. serpyllum*) – kříženec mateřídoušky vejčité a mateřídoušky úzkolisté**

nové lokality vzácného křížence

Nálezy křížence mateřídoušky vejčité a úzkolisté pocházejí z oblastí společného výskytu obou rodičů z řady území v České republice (Štěpánek & Tomšovic in Slavík 2000). V jižní části Čech byl zaznamenán pouze v Třeboňské pánvi, jediné oblasti výskytu *Th. serpyllum*. Během průzkumu aktuálního rozšíření mateřídoušky úzkolisté bylo nalezeno několik nových lokalit tohoto křížence. Podrobnosti o rozšíření a číslování lokalit a detaily k průtokové cytometrii viz text o *Th. serpyllum*. Determinace všech nalezených jedinců na níže uvedených lokalitách byla ověřena průtokovým cytometrem.

39. Třeboňská pánev, (10) Majdalena (7055a): asi 1,7 km ssz. od železniční zastávky v obci, zářez železniční tratě, 48°58'40,9"N, 14°50'47,7"E (GNSS), 440 m n. m. (leg. P. Lepší & D. Půbal 22. 7. 2017, CB 85613–85616), FCM. – (13) Tuš' (u Suchdola nad Lužnicí) (7155a): blízko domu č. p. 91 v osadě Paříž již. od Klikova, písčité trávník, 48°53'40,7"N, 14°54'58,1"E (GNSS), 455 m n. m., vzácně (leg. M. Lučanová et al. 22. 7. 2017, CB 85126), FCM. – Tuš' (u Suchdola nad Lužnicí) (7155a): blízko domu č. p. 91 v osadě Paříž již. Klikova, písčité trávník, 48°53'40,7"N, 14°54'57,4"E (GNSS), 455 m n. m., několik malých ex. (leg. K. Boublík, M. Lepší et al. 22. 7. 2017, CB 85128), FCM. – (15) Dvory nad Lužnicí (7155a): podél cesty v obci asi 170 m sz. od kostela v obci, okraj cesty, 48°51'12,4"N, 14°53'56,4"E (GNSS), 460 m n. m., jeden malý porost (leg. J. Janáková & M. Lepší 26. 7. 2019, CB 86410), FCM. – Dvory nad Lužnicí (7155a): 320 m jjv. od železniční zastávky v obci, rozvolněný trávník podél železnice, 48°51'08,6"N, 14°53'57,9"E (GNSS), 460 m n. m. (leg. J. Janáková 8. 8. 2017, CB 85078), FCM. – (16) Tuš' (u Suchdola nad Lužnicí) (7055c): osada U Klikova, blízko domu č. p. 95, travnatý okraj lesa, 48°54'02,48"N, 14°54'19,9"E (GNSS), 450 m n. m., několik malých jedinců (leg. M. Lučanová et al. 23. 7. 2017, CB

85144), FCM. – Tuš' (u Suchdola nad Lužnicí) (7055c): osada U Klikova, blízko domu č. p. 108, trávník, 48°54'02,4"N, 14°54'30,0"E (GNSS), 460 m n. m. (leg. K. Boublík et al. 23. 7. 2017, CB 85145), FCM. – (17) Majdalena (7055c): krátkostébelný trávník na náspu trati ca 550 m jv. od budovy železniční stanice, 48°56'47"N, 14°52'19,45"E (GNSS), 445 m n. m., jeden drobný porost (leg. M. Lepší & L. Zdařil 28. 5. 2020, CB 87152), FCM.

Petr Lepší, Martin Lepší, Jana Janáková, Milan Štech & Karel Boublík

Valerianella carinata – kozlíček kýlnatý

nový D2 druh pro fytochorion a doplnění Červené knihy

Kozlíček kýlnatý je vzácný, silně ohrožený druh květeny České republiky (Grulich 2012). Roste primárně ve společenstvech třídy *Koelerio-Corynephoretea* (přirozený výskyt je omezen na jižní Moravu), druhotně ve společenstvech svazů *Veronico-Euphorbion*, ale i *Caucalidion* apod. V současnosti je mimo Panonské termofytikum velmi vzácný a roste spíše jako neofyt v sídlech (Kirschner in Slavík 1997). V jižní části Čech je spolehlivě doložen ze Sušice (J. Vaněček 1981 CB) a Dobrušky (J. Vaněček 1970 CB) z prostoru Sušicko-horažďovických vápenců (srov. Danihelka & Kaplan in Kaplan et al. 2016). Nové údaje pocházejí z Třeboňské pánve z Kardašovy Řečice (Štěpánek in Boublík et al. 2019) a Žitčce u Chlumu u Třeboně (Blahovec & Lepší M. in Lepší M. & Lepší P. 2013). Kozlíček kýlnatý na níže uvedené nové lokalitě roste ve spárách zdi a chodníku bez doprovodné vegetace spolu s ojedinělým výskytem kakostu rozkladitého (*Geranium divaricatum*), který už je z okolí vimperského zámku udáván (Procházka & Štech 2002). V jižní části Čech roste kozlíček kýlnatý vesměs na člověkem ovlivněných stanovištích v obcích nebo jejich blízkosti. Bude zajímavé sledovat chování tohoto suchomilného druhu ve srážkově podprůměrných rocích, kterých v poslední době přibývá.

37e. Volyňské Předšumaví, Vimperk (6948b): kamenné zdi a okraje chodníku v ulici Podzámčí, 49°03'13,9"N, 13°46'20,4"E (www.mapy.cz), 710 m n. m., roztroušeně (leg. J. Janáková et al. 9. 6. 2019, CB). Nález byl učiněn během exkurze u příležitosti výročí 60 let od založení Jihočeské pobočky České botanické společnosti.

Jana Janáková

Poděkování

Děkujeme P. Dřevojanovi za revizi herbářových položek druhu *Eragrostis pilosa* a J. Danihelkovi za revizi položky druhu *Panicum dichotomiflorum*. Za pomoc při průzkumu lokalit *Thymus serpyllum* děkujeme M. Lučanové, L. Lipplovi, J. Rybenskému, A. Lepší, D. Půbalovi, P. Kouteckému, R. Pauličovi, P. Leischnerovi, L. Zdařilovi, M. Kotlínkovi a J. Farské. V neposlední řadě děkujeme L. Zdařilovi za fotografii *Gymnadenia conopsea*, M. Klimešovi za fotografii *Orchis purpurea*, J. Blažejovi za poskytnutí nálezových údajů k druhu *Orchis purpurea* a D. Abazidovi za poskytnutí lokalit *Sagittaria latifolia* a komentáře k rukopisu.

Literatura

- Anonymus (2017): Chánova floristická kartotéka. – Ms. [Depon. in: Jihočeská pobočka České botanické společnosti, České Budějovice.]
- Bartošová M. & Rydlo J. (2009): *Carex pendula* na Dalejském potoce v Praze. – Muz. a Součas., ser. natur. 24: 131–132.
- Bartůňková I. (1970): Rozšíření některých horských druhů v ČSR. – Ms. [Dipl. pr.; depon. in: Knih. Kat. bot. Přír. Fak. UK, Praha.]
- Bátori Z., Erdős L. & Somlyai L. (2012): *Euphorbia prostrata* (*Euphorbiaceae*), a new alien in the Carpathian basin. – Acta Botanica Hungarica 54: 235–243.
- Boublík K. & Černý T. (2005): Nové nálezy psamofilních druhů rostlin na Třeboňsku. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 45: 57–60.

- Boublík K., Lepší P., Štech M., Prančl J., Koutecký P., Štěpánek J., Vymyslický T., Grulich V., Štefánek M., Lepší M., Lippil L., Kotlínek M., Prach K., Lustyk P., Chrtek J., Hrouda L., Urfus T., Paulič R., Douda J., Velebil J. & Hlisenikovsky D. (2019): Výsledky floristického kurzu České botanické společnosti v Jindřichově Hradci (2.–7. července 2017). – Zprávy Čes. Bot. Společ. 54: 243–345.
- Conert H. J. (1998): *Eragrostoidae*. – In: Conert H. J., Jäger E. J., Kadereit J. W., Schultze-Motel W., Wagentz G. & Weber H. E. (eds), Gustav Hegi, Illustrierte Flora von Mitteleuropa. 3. Aufl., Band I, Teil 3, pp. 75–121, Parey Buchverlag, Berlin, Germany.
- Čelakovský L. (1871): Prodrum der Flora von Böhmen. II. – Arch. Naturwiss. Landesdurchforsch. Böhm., sect. 3a, fasc. 2, pp. 113–388, Prag.
- Čelakovský L. (1873): Prodrum der Flora von Böhmen. II. – Arch. Přírod. Výzk. Čech, sect. 3a, fasc. 2, pp. 113–384, Praha.
- Čelakovský L. (1874): Prodrum der Flora von Böhmen. III. – Arch. Naturwiss. Landesdurchforsch. Böhm., sect. 3a, fasc. 3, pp. 389–691, Prag.
- Čelakovský L. (1881): Prodrum der Flora von Böhmen. IV. – Arch. Naturwiss. Landesdurchforsch. Böhm., sect. 3a, fasc. 4, pp. 693–955, Prag.
- Čelakovský L. (1883): Prodrum der Flora von Böhmen. IV. – Arch. Přírod. Výzk. Čech, sect. 3a, fasc. 4, pp. 677–944, Praha.
- Čelakovský L. (1888): Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens im Jahre 1887. – Sitzungsber. Königl. Böhm. Ges. Wiss. Prag, math.-naturwiss. cl., 1887: 619–673.
- Čelakovský L. (1889): Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens im Jahre 1888. – Sitzungsber. Königl. Böhm. Ges. Wiss. Prag, math.-naturwiss. cl., 1888: 462–554.
- Domin K. (1936): Dodatek k článku E. Hadače *Guizotia abyssinica* (L.) Cass. v Praze. – Věda Přír., Praha, 17: 26.
- Ehrendorfer F. & Hamann U. (1965): Vorschläge zu einer floristischen Kartierung von Mitteleuropa. – Ber. Deutsch. Bot. Ges. 78: 35–50.
- Ekrťová E., Ekrť L. & Roleček J. (2014): Květena a vegetace Přírodní památky Dubová stráň u Dačic. – Acta Rer. Natur. 17: 47–64.
- Eliáš P. st. (2019): Spoločenstvá s *Euphorbia maculata* a *E. prostrata* na Slovensku a poznámky k ich syntaxonomickej klasifikácii v strednej Európe. – Bull. Slov. Bot. Spoloč. 41: 77–88.
- Fischer M. A., Oswald K. & Adler W. (eds) (2008): Exkursionsflora für Österreich, Liechtenstein und Südtirol. Ed. 3. – Biologiezentrum der Oberösterreichischen Landesmuseen, Linz, 1392 p.
- Goliášová K. & Michalková E. (eds) (2012): Flóra Slovenska. Vol. VI/3. – Věda, Bratislava, 711 p.
- Grulich V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. – Preslia 84: 631–645.
- Gupta P. J. (2011): The efficacy of *Euphorbia prostrata* in early grades of symptomatic hemorrhoids – a pilot study. – Eur. Rev. Med. Pharmacol. Sci. 15(2): 199–203.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2008): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. VII. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 43: 251–336.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2011): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. IX. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 46: 51–160.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2013): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XI. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 48: 31–141.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2014): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XII. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 49: 73–206.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2015): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XIII. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 50: 23–129.
- Hadinec J., Lustyk P. & Procházka F. (eds) (2004): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. III. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 39: 63–130.
- Hartl J. (1969): Příspěvek k poznání jihočeských druhů rodu *Alchemilla* L. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 9: 77–112.
- Hejný S. & Slavík B. (eds) (1988): Květena České socialistické republiky. 1. – Academia, Praha, 557p.
- Hejný S. & Slavík B. (eds) (1990): Květena České republiky. 2. – Academia, Praha, 540 p.

- Hejny S. & Slavík B. (eds) (1992): Květena České republiky. 3. – Academia, Praha, 542 p.
- Hejny S. (1988): Vegetation and flora of the dam of the Rožmberk fishpond. – In: Hroudová Z. (ed.), Littoral vegetation of the Rožmberk fishpond and its mineral nutrient economy, Stud. ČSAV, 1988/9: 9–21, Praha.
- Houfek J. (1952): Studie o květeně Jindřichohradecka se zvláštním zřetelem k Třeboňské pánvi a přilehlým územím (příspěvek k fytogeografii jižních Čech). – Ms. [Disert. pr.; depon. in: Knih. Kat. bot. Přír. Fak. UK, Praha.]
- Chán V. & Štěpán J. (1964): Příspěvek ke květeně Březnicka a Mirovicka. – Preslia 36: 208–210.
- Chán V. (ed.) (1999): Komentovaný červený seznam květeny jižní části Čech. – Příroda, Praha, 16: 1–284.
- Chán V., Lepší M. & Štech M. (2002): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech VIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 42: 111–118.
- Chán V., Růžička I., Lepší P., Boublík K., Doležal P., Ekrt L., Hofhanzlová E., Lepší M., Lippel L., Štech M., Švarc J. & Žila V. (2005): Floristický materiál ke květeně Dačicka. – Acta Rer. Natur. 1: 17–44.
- Chytrý M. (ed.) (2007): Vegetace České republiky 1. Travinná a keříčková vegetace. – Academia, Praha, 526 p.
- Chytrý M. (ed.) (2009): Vegetace České republiky 2. Ruderální, plevelová, skalní a suťová vegetace. – Academia, Praha, 520 p.
- Chytrý M. (ed.) (2013): Vegetace České republiky 4. Lesní a křovinná vegetace. – Academia, Praha, 551 p.
- Chytrý M. & Rafajová M. (2003): Czech National Phytosociological Database: basic statistics of the available vegetation-plot data. – Preslia 75: 1–15.
- Jehlík V. (ed.) (1998): Cizí expanzivní plevele České republiky a Slovenské republiky. – Academia, Praha.
- Jeník J. (1975): Xerothermní květena na 40. km železnice v Třeboňské pánvi. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 15: 133–143.
- Jiménez-Mejías P., Míguez M., Spencer M. A., Jarvis Ch. E. & Martín-Bravo S. (2017): Typification of 18th Century names in *Carex* sect. *Rhynchocystis* (*Cyperaceae*): *Carex pendula* and allies. – Taxon 66: 973–975.
- Jongepier J. W., Fajmon K. & Otýpková Z. (2007): Významné nálezy cévnatých rostlin v chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty a v přilehlém okolí: nové druhy pro území. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 42: 117–135.
- Jungbauer J. T. (1842): Alphabetisch geordnete botanische Topographie der Phanerogamen um Goldenkron. – Ms., 426 p. + 5 p. sine pagin. [Depon. in: Knih. Nár. Muz. Praha, sign. XI H 10; v rukopise jsou vepisovány rukou L. Čelakovského četné poznámky a doplňky. Opis depon. in: Knih. Jihočeské pobočky ČBS, České Budějovice.]
- Kaplan Z., Danihelka J., Chrtěk J. jun., Kirschner J., Kubát K., Štech M. & Štěpánek J. (eds) (2019): Klíč ke květeně České republiky. Ed. 2. – Academia, Praha, 1168 p.
- Kaplan Z., Danihelka J., Štěpánková J., Ekrt L., Chrtěk J. Jr., Zázvorka J., Grulich V., Řepka R., Prančl J., Ducháčec M., Kúr P., Šumberová K. & Brůna J. (2016): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 2. – Preslia 88: 229–322.
- Kaplan Z., Danihelka J., Koutecký P., Šumberová K., Ekrt L., Grulich V., Řepka R., Hroudová Z., Štěpánková J., Dvořák V., Dančák M., Dřevojan P. & Wild J. (2017): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 4. – Preslia 89: 115–201.
- Kaplan Z., Koutecký P., Danihelka J., Šumberová K., Ducháčec M., Štěpánková J., Ekrt L., Grulich V., Řepka R., Kubát K., Mráz P., Wild J. & Brůna J. (2018): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 6. – Preslia 90: 235–346.
- Kolář F., Kubešová M., Těšitel J. & Koutecký P. (2007): Květena vesnic v CHKO Blanský les. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 42: 89–104.
- Kolář F., Štech M., Trávníček P., Rauchová J., Urfus T., Vít P., Kubešová M. & Suda J. (2009): Towards resolving the *Knautia arvensis* agg. (*Dipsacaceae*) puzzle: primary and secondary contact zones and ploidy segregation at landscape and microgeographic scales. – Ann. Bot. 103: 963–74.
- Krejča F. & Šiška P. (2005): Plán péče o přírodní rezervaci Pacova hora na období od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2014. – Ms., 39 p. [Depon. in: ÚSOP, AOPK ČR.]
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2012): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XVIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 52: 34–48.

- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2013): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XIX. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 53: 70–85.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2014): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XX. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 54: 101–121.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2015): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXI. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 55: 13–28.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2016): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 56: 5–35.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2017): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 57: 5–33.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2018): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXIV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 58: 5–26.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2019): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 59: 5–43.
- Lepší P., Lepší M., Boublík K., Štech M. & Hans V. (eds) (2013): Červená kniha květeny jižní části Čech. – Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, 503 p.
- Lustyk P. & Doležal J. (eds) (2019): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XVI. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 54: 47–149.
- Mapy.cz (2020): Mapy.cz. – Seznam.cz a. s. URL: www.mapy.cz (přístup: leden–březen 2020).
- Mardetschláger F. (1869): Beitrag zur Flora des Budweiser Kreises in Böhmen. – Lotos 19: 150–153.
- Meusel H. & Jäger E. J. (1992): Vergleichende Chorologie der zentraluropäischen Flora. Vol 3. – Gustav Fischer, Jena.
- Meusel H., Jäger E. & Weinert E. (1965): Vergleichende Chorologie der zentraluropäischen Flora. Vol 1. – Gustav Fischer, Jena.
- NDOP (2020): Nálezová databáze ochrany přírody. – On-line databáze, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. URL: <https://portal.nature.cz/nd/> (přístup: leden 2020).
- Pecháčková S. (2012): Zajímavé floristické nálezy. – Calluna 17: 19.
- Pišta F. (1982): Přirozená společenstva jedlobukového a smrkobukového stupně v jižní části Šumavy a jejího předhůří. 1.–2. – Stud. ČSAV, Praha, 1982/7: 1–153.
- PLADIAS (2020): PLADIAS – Databáze české flóry a vegetace. – PLADIAS Centrum of Excellence. URL: <https://pladias.org> (přístup: leden 2020).
- Popelářová M., Hlisenikovsky D., Koutecký P., Dančák M., Tkáčiková J., Rašut R. J., Vymazalová M., Dvorský M., Lustyk P. & Ohryzková L. (2011): Rozšíření vybraných taxonů cévnatých rostlin v CHKO Beskydy a blízkém okolí (Výsledky mapování flóry z let 2006–2009). – Zprávy Čes. Bot. Společ. 46: 277–358.
- Procházka F. & Kovářiková J. (1999): Významnější nové nálezy v květeně české Šumavy a nejvyšších poloh Předšumaví. – Erica 8: 23–74.
- Procházka F. & Štech M. (eds) (2002): Komentovaný černý a červený seznam cévnatých rostlin české Šumavy. – Správa NP a CHKO Šumava & Eko-Agency KOPR, Vimperk, 140 p.
- Pruner L. & Míka P. (1996): Seznam obcí a jejich částí v České republice s čísly mapových polí pro síťové mapování fauny. – Klapalekiana 32(suppl.): 1–75.
- Pyšek P., Danihelka J., Sádlo J., Chrtek J. jr., Chytrý M., Jarošík V., Kaplan Z., Krahulec F., Moravcová L., Pergl J., Štajerová K. & Tichý L. (2012): Catalogue of alien plants of the Czech Republic (2nd edition): checklist update, taxonomic diversity and invasion patterns. – Preslia 84: 155–255.
- Rességuier P. (2010): Die Verbreitung der Gattung *Chamaesyce* auf den Friedhöfen des Landkreises Main-Speersart, Bayern. – Forum Geobotanicum 4: 42–46.
- Rohlena J. (1926): Příspěvky k floristickému výzkumu Čech. VI. – Čas. Nár. Mus., Praha, 100: 139–158.
- Rottsteiner W. K. (2017): Notizen zur „Flora von Istrien“, Teil III. – Joannea Botanik 14: 145–260.
- Řepka R. & Lustyk P. (1997): Floristické údaje vybraných druhů pro Květenu Šumavy. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 32: 161–181.

- Schönfelder P. & Bresinsky A. (1990): Verbreitungsatlas der Farn- und Blütenpflanzen Bayerns. – Ulmer, Stuttgart, 752 p.
- Schröck Ch., Stöhr O. & Pils P. (2006): Zum Vorkommen der Gattung *Chamaesyce* (*Euphorbiaceae*) im Bundesland Salzburg (Österreich). – *Neilreichia* 4: 131–137.
- Slavík B. & Štěpánková J. (eds) (2004): Květena České republiky. 7. – Academia, Praha, 767 p.
- Slavík B. (ed.) (1997): Květena České republiky. 5. – Academia, Praha, 568 p.
- Slavík B. (ed.) (2000): Květena České republiky. 6. – Academia, Praha, 770 p.
- Stöhr O. & Brandes D. (2014): Flora der Bahnhöfe von Osttirol. – *Carinthia* II 204/124: 631–670.
- Sutorý K. (2006): Šípatka široolistá (*Sagittaria latifolia*) v České republice. – *Zprávy Čes. Bot. Společ.* 41: 305–308.
- Šmarda J. (1938): Rozšíření řeřišnice třílisté (*Cardamine trifolia* L.) v Československu. – *Čas. Nár. Mus., sect. natur.* 112: 245–251.
- Šmiták J. & Juroch J. (2009): Nové lokality orchidejí v roce 2008. – *Roezliana* 39: 55–59.
- Špryňar P. & Kubát K. (2004): *Eragrostis albensis* a *E. pectinacea*, dva nové cizí druhy pro květenu České republiky (*Poaceae*). – *Zprávy Čes. Bot. Společ.* 39: 1–24.
- Šťastný E. (1976): Seznam zajímavých nálezů rostlin z jižních Čech (1938–1975). – Ms., 9 p. [Depon. in: Chánova floristická kartotéka, Jihočeská pobočka ČBS, Č. Budějovice.]
- Štěpánková J. (ed.) (2010): Květena České republiky. 8. – Academia, Praha, 706 p.
- Thiers B. (2020): Index Herbariorum: a global directory of public herbaria and associated staff. – New York Botanical Garden's Virtual Herbarium. URL: <http://sweetgum.nybg.org/science/ih/> (přístup: leden 2020).
- Višňák R. (1989): Příspěvek k vegetaci a flóře města Veselí nad Lužnicí. – *Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy* 29: 13–24.
- Vladimirov V., Petrova A. S. & Assyov B. (2014): *Euphorbia prostrata* – a new alien species to the Bulgarian flora. – *Comptes rendus de l'Académie bulgare des Sciences* 4: 527–532.
- Vydrová A. & Grulich V. (2010): Lekniny (rod *Nymphaea*) v jižních Čechách. – *Muz. a Součas., ser. natur.* 25: 25–71.
- Vydrová A. (1997): Vodní makrofyta rybníků v CHKO Blanský les. – *Muz. a Součas., ser. natur.* 11: 47–66.
- Wild J., Kaplan Z., Danihelka J., Petřík P., Chytrý M., Novotný P., Rohn M., Šulc V., Brůna J., Chobot K., Ekrt L., Holubová D., Knollová I., Kocián P., Štech M., Štěpánek J. & Zouhar V. (2019): Plant distribution data for the Czech Republic integrated in the Pladias database. – *Preslia* 91: 1–24.
- Zahradnický J. & Mackovčín P. (eds) (2004): Plzeňsko a Karlovarsko. – In: Mackovčín P. & Sedláček M. (eds), *Chráněná území ČR, vol. 9, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR & EkoCentrum Brno, Praha, 588 p.*
- Zelený D. & Lepší M. (2005): Inventarizační průzkum PR Dívčí Kámen z oboru botanika (cévnaté rostliny). – Ms., 26 p., tab., 4 map., foto. [Depon. in: AOPK ČR, Správa Blanský les a ÚSOP AOPK ČR.]
- ZOBODAT (2020): Biogeografischer Datensatz. – Oberösterreichisches Landesmuseum. URL: <https://www.zobodat.at/index.php> (přístup: leden 2020).

Adresy autorů dílčích komentářů:

- Vít Grulich, Masarykova univerzita, Přírodovědecká fakulta, Ústav botaniky a zoologie, Kotlářská 267/2, CZ – 602 00 Brno, e-mail: grulich@sci.muni.cz
- Jana Janáková, AOPK ČR, RP Jižní Čechy, Nám. Přemysla Otakara II. 34, CZ – 370 01 České Budějovice, e-mail: jana.janakova@seznam.cz
- Petr Koutecký, Jihočeská univerzita, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: kouta@prf.jcu.cz
- Jan Máca, Na Potoce 276, Veselí nad Lužnicí I, CZ – 391 81 Veselí nad Lužnicí, e-mail: janxmaca@seznam.cz
- Zdeněk Musil, AOPK ČR, RP Jižní Morava, Oddělení SCHKO Moravský kras, Kotlářská 51, CZ – 602 00 Brno, e-mail: zdenek.musil@nature.cz
- Radim Paulič, Městský úřad Strakonice, odbor životního prostředí, Velké náměstí 2, CZ – 386 01 Strakonice, e-mail: radim.paulic@seznam.cz

David Průša, Fr. Škroupa 9, CZ – 370 06 České Budějovice, e-mail: prusa.cz@gmail.com

Milan Štech, Jihočeská univerzita, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: kouta@prf.jcu.cz

Jitka Štěrbová, AOPK ČR, RP Jižní Čechy, Nám. Přemysla Otakara II. 34, CZ – 370 01 České Budějovice, e-mail: jitka.sterbova@nature.cz

Alena Vydrová, Jiráskova 297, CZ – 373 82 Včelná, e-mail: vydrova@najihu.cz

Iva Weiterová, Jihočeská univerzita, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: iva@prf.jcu.cz

Došlo: 15. 3. 2020

Přijato: 15. 6. 2020